

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého rozšířeného senátu)

20. prosince 2023*ⁱ

„Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Německé trhy s elektřinou a plynem –
Rozhodnutí, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem –
Povinnost uvést odůvodnění – Pojem ‚jediné spojení‘ – Právo na účinnou soudní ochranu –
Právo být vyslechnut – Vymezení trhu – Období analýzy – Posouzení účinků spojení na
hospodářskou soutěž – Zjevně nesprávná posouzení – Závazky – Povinnost řádné péče“

Ve věci T-53/21,

EVH GmbH, se sídlem v Halle an der Saale (Německo), zástupci: I. Zenke a T. Heymann,
advokáti,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: G. Meessen a J. Szczodrowski, jako zmocněnci, ve spolupráci s:
T. Funke a A. Dlouhy, advokáti,

žalované,

podporované:

E.ON SE, se sídlem v Essenu (Německo), zástupci: C. Grave, C. Barth a D.-J. dos Santos
Goncalves, advokáti,

a

RWE AG, se sídlem v Essenu, zástupci: U. Scholz, J. Ziebarth a J. Siegmund, advokáti,

vedlejšími účastnicemi řízení,

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát),

ve složení: M. van der Woude, předseda, J. Svenningsen, C. Mac Eochaidh, J. Martín y Pérez de
Nanclares (zpravodaj) a M. Stancu, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 18. dubna 2023,

vydává tento

Rozsudek¹

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, společnost EVH GmbH, domáhá zrušení rozhodnutí Komise C(2019) 6530 final ze dne 17. září 2019, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s fungováním Dohody o EHP (věc M.8870 – E.ON/Innogy) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

I. Skutečnosti předcházející sporu

A. Dotčené podniky

- 2 E.ON SE je společností založenou podle německého práva, která v době oznámení zamýšleného spojení působila v celém energetickém dodavatelském řetězci, zejména v oblasti výroby, velkoobchodních dodávek, přenosu, distribuce, maloobchodního prodeje a činností souvisejících se spotřebou energie (např. měření, elektromobilita) (dále jen „trh s energií“). Společnost E.ON působí v několika evropských státech, včetně České republiky, Dánska, Německa, Itálie, Maďarska, Polska, Rumunska, Slovenska, Švédska a Spojeného království.
- 3 Společnost Innogy SE (dále jen společně s E.ON „strany spojení“) je dceřinou společností podniku RWE AG, kteréžto je posledně uvedený podnik většinovým vlastníkem, byla založena jako společnost podle německého práva a působí v celém energetickém dodavatelském řetězci, ať už se jedná o výrobu, distribuci, maloobchodní prodej a činnosti související se spotřebou energie, jako je měření nebo elektromobilita. Společnost Innogy působí v několika evropských státech, včetně Belgie, České republiky, Německa, Španělska, Francie, Chorvatska, Itálie, Maďarska, Nizozemska, Polska, Portugalska, Rumunska, Slovinska, Slovenska a Spojeného království.
- 4 Žalobkyně je podnikem založeným podle německého práva, který působí na všech úrovních energetického dodavatelského řetězce. Jednou z hlavních činností tohoto podniku je distribuce elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům. Prostřednictvím společnosti EVH Netz provozuje distribuční síť elektřiny a plynu.

B. Kontext spojení

- 5 Spojení dotčené v projednávané věci spadá do rámce rozsáhlé výměny aktiv mezi společnostmi RWE a E.ON, oznámené ve dnech 11. a 12. března 2018 oběma dotčenými podniky (dále jen „celková transakce“). Prostřednictvím první transakce chce společnost RWE získat výlučnou nebo společnou kontrolu nad určitými výrobními kapacitami společnosti E.ON. Druhá transakce, a sice spojení dotčené v projednávaném případě, spočívá v tom, že E.ON získá výlučnou kontrolu

¹ – Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

nad činnostmi distribuce a maloobchodního prodeje, jakož i nad některými výrobními kapacitami společnosti Innogy ovládané společností RWE. V rámci třetí transakce má společnost RWE získat 16,67 % podíl ve společnosti E.ON.

- 6 Žalobkyně zaslala dne 17. dubna 2018 Evropské komisi dopis, ve kterém jí sdělila, že si přeje účastnit se řízení týkajícího se prvního a druhého spojení podniků, a obdržet tak dokumenty, jež se těchto spojení týkají. Při této příležitosti rovněž předložila kritické připomínky k těmto dvěma spojeníům.
- 7 Dne 26. června 2018 se konala schůzka mezi zástupcem žalobkyně a Komisí, na které uvedený zástupce přednesl Komisi obavy své klientky z prvního a druhého spojení podniků a její přání účastnit se řízení, které s nimi souvisí.
- 8 Dne 28. srpna 2018 se konala individuální schůzka mezi Komisí a žalobkyní, na níž žalobkyně předložila své připomínky k prvnímu a druhému spojení podniků.
- 9 První spojení bylo Komisi oznámeno dne 22. ledna 2019 (dále jen „spojení M.8871“). S ohledem na tuto první transakci přijala Komise rozhodnutí C(2019) 1711 final ze dne 26. února 2019, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.8871 – RWE/E.ON Převod aktiv) (dále jen „rozhodnutí M.8871“).
- 10 Třetí spojení bylo oznámeno Bundeskartellamt (Spolkový úřad pro hospodářskou soutěž, Německo), který jej povolil rozhodnutím ze dne 26. února 2019 (věc B8-28/19, dále jen „spojení B8-28/19“).

C. Správní řízení

- 11 Dne 31. ledna 2019 obdržela Komise oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40), jímž společnost E.ON zamýšlela získat ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení výlučnou kontrolu nad činnostmi distribuce a řešení pro spotřebitele a některými kapacitami pro výrobu elektřiny společnosti Innogy ovládané společností RWE.
- 12 V rámci přezkumu tohoto spojení Komise provedla první průzkum trhu, který byl zaslán konkurentům stran spojení (dále jen „první průzkum trhu“), a zaslala tedy některým podnikům, včetně žalobkyně, dne 1. února 2019 dotazník, na který žalobkyně odpověděla dne 8. února 2019.
- 13 Dne 8. února 2019 zveřejnila Komise v Úředním věstníku Evropské unie předběžné oznámení o tomto spojení (věc M.8870 – E.ON/Innogy) (Úř. věst. 2019, C 50, s. 13, dále jen „spojení M.8870“) podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 139/2004.
- 14 Téhož dne žalobkyně dopisem zopakovala své přání účastnit se řízení vedeného Komisí a být při této příležitosti Komisí vyslechnuta.
- 15 Spojení sestává ze dvou fází. První fáze spočívá v získání výhradní kontroly nad podnikem Innogy společností E.ON. Druhá fáze spočívá v tom, že společnost E.ON ukončí většinu činností výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů společnosti Innogy, upustí od jedenácti zařízení na skladování plynu provozovaných společností Innogy v České republice a v Německu a od 49 % podílu podniku Innogy ve společnosti Kärntner Energieholding Beteiligungs GmbH, a dále tato aktiva převede na podnik RWE.

- 16 V rozhodnutí ze dne 7. března 2019 usoudila Komise, že spojení M.8870 vyvolává vážné pochybnosti, pokud jde o jeho slučitelnost s vnitřním trhem a s Dohodou o Evropském hospodářském prostoru (Úř. věst. 1994, L 1, s. 3; Zvl. vyd. 11/52, s. 3, dále jen „Dohoda o EHP“). V důsledku toho se Komise rozhodla zahájit důkladné přezkumné řízení v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 139/2004.
- 17 Dne 14. března 2019 zaslala Komise žalobkyni žádost o informace podle článku 11 nařízení č. 139/2004. Tato žádost o informace se vztahovala na dokumenty týkající se průzkumů mezi zákazníky, které žalobkyně prováděla v letech 2016 až 2018 a které se týkaly maloobchodních dodávek elektřiny a plynu v Německu (dále jen „žádost o informace“). Žalobkyně této žádosti vyhověla dne 21. března 2019.
- 18 Dne 18. března 2019 Komise zveřejnila v Úředním věstníku rozhodnutí o zahájení řízení (Úř. věst. 2019, C 102, s. 2) v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 139/2004.
- 19 Dne 12. dubna 2019 zaslala žalobkyně úředníkovi pro slyšení dopis, ve kterém ho požádala, aby jí přiznal postavení zúčastněné třetí strany, aby mohla být vyslechnuta v rámci řízení týkajícího se spojení M.8870. Uvedený úředník pro slyšení této žádosti vyhověl dopisem ze dne 23. dubna 2019.
- 20 Na bilanční schůzce konané dne 27. května 2019 informovala Komise strany spojení o předběžných výsledcích studie trhu a o rozsahu svých předběžných obav.
- 21 Za účelem odstranění obav z narušení hospodářské soutěže, které Komise identifikovala na bilanční schůzce dne 27. května 2019, předložila společnost E.ON dne 20. června 2019 návrh závazků v souladu s čl. 8 odst. 2 nařízení č. 139/2004.
- 22 Komise provedla druhý průzkum trhu, který se týkal závazků navržených společnostmi E.ON (dále jen „druhý průzkum trhu“), a zaslala tedy některým podnikům, včetně žalobkyně, dne 21. června 2019 dva dotazníky, z nichž jeden se týkal závazků navržených pro trh s elektřinou používanou k vytápění a druhý závazků navržených pro trh s elektromobilitou. Žalobkyně na tyto dotazníky odpověděla dne 26. června 2019.
- 23 Společnost E.ON předložila konečné znění svých závazků dne 3. července 2019.

D. Napadené rozhodnutí

- 24 Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že závazky předložené společnostmi E.ON jsou dostatečné k odstranění vážných pochybností o slučitelnosti spojení s vnitřním trhem, nezaslala společnosti E.ON oznámení námitek a přijala napadené rozhodnutí. Tímto rozhodnutím, jehož shrnutí bylo zveřejněno v Úředním věstníku (Úř. věst. 2020, C 379, s. 16), prohlásila Komise spojení za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP.
- 25 Spojení má za následek významné překrývání činností společnosti E.ON a činností společnosti Innogy zejména v Německu. Komise tedy přezkoumala účinky spojení na trhy v této zemi.

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[*omissis*]

[*omissis*]

[*omissis*]

II. Návrhová žádání účastnic řízení

74 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

75 Komise, podporovaná společnostmi RWE a E.ON, navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl;
- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

76 Na podporu své žaloby žalobkyně v podstatě uplatňuje šest žalobních důvodů vycházejících: zaprvé z nesprávného rozdělení při analýze celkové transakce, zadruhé z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zatřetí z porušení jejího práva být vyslechnuta, začtvrté z porušení jejího práva na účinnou soudní ochranu, zapáté ze zjevně nesprávného posouzení a zašesté z porušení povinnosti řádné péče.

[*omissis*]

E. K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

170 V rámci pátého žalobního důvodu, vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení, žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise měla nesprávně za to, že je spojení slučitelné s vnitřním trhem, ačkoli měla prohlásit spojení za neslučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 8 odst. 3 nařízení č. 139/2004. Podle žalobkyně tak měla Komise vyhledat všechny rozhodující skutkové okolnosti, které by jí umožnily předvídat, jaký dopad bude mít spojení, včetně četných vertikálních účinků, a měla se řídit zejména teorií újmy v digitální ekonomice a údaji vyplývajícími z mimořádného množství údajů o zákaznících, k nimž má společnost E.ON přístup, a z její přítomnosti na kanálech strážců přístupu.

1. Úvodní poznámky

171 Podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 139/2004 budou prohlášena za neslučitelná s vnitřním trhem spojení, která zásadně naruší účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části, zejména z důvodu vzniku nebo posílení dominantního postavení.

- 172 Pokud jde o důkazní požadavky, z rozsudku Soudního dvora ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, body 50 až 53) vyplývá, že Komise je při rozhodování o spojení podniků v zásadě povinna přijmout stanovisko buď ve smyslu povolení tohoto spojení, nebo ve smyslu jeho zákazu v závislosti na posouzení nejpravděpodobnějšího hospodářského vývoje přičitatelného dotčenému spojení. Jedná se tedy o posouzení pravděpodobností, a nikoliv o povinnost Komise bez důvodných pochybností prokázat, že spojení podniků nevyvolává problémy v oblasti hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 11. prosince 2013, Cisco Systems a Messagenet v. Komise, T-79/12, EU:T:2013:635, bod 47).
- 173 V této souvislosti Komisi přísluší, aby celkově vyhodnotila výsledek vyplývající ze souboru důkazů použitého k hodnocení situace hospodářské soutěže. V tomto ohledu je možné, aby byly některé skutečnosti upřednostněny a jiné nebyly zohledněny. Tento přezkum a odůvodnění, které obsahuje, jsou předmětem přezkumu legality rozhodnutí Komise v oblasti spojování podniků prováděného Tribunálem (rozsudek ze dne 6. července 2010, Ryanair v. Komise, T-342/07, EU:T:2010:280, bod 136).
- 174 Mimoto v souladu s ustálenou judikaturou platí, že hmotněprávní pravidla nařízení č. 139/2004, a zejména jeho článek 2, svěřují Komisi především pro účely posouzení hospodářské povahy, určitou diskreční pravomoc, a proto soud musí provádět přezkum výkonu takové pravomoci, která má pro vymezení pravidel v oblasti spojování podniků zásadní význam, s přihlédnutím k prostoru pro uvážení, jenž je předpokládán normami hospodářské povahy, jež jsou součástí režimu spojování podniků (viz rozsudek ze dne 6. července 2010, Ryanair v. Komise, T-342/07, EU:T:2010:280, bod 29 a citovaná judikatura).
- 175 Z toho vyplývá, že přezkum rozhodnutí Komise v oblasti spojování podniků ze strany unijních soudů je omezen na ověření věcné správnosti skutkových zjištění a skutečnosti, že nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení (viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 144 a citovaná judikatura).
- 176 To však neznamená, že unijní soud nesmí přezkoumávat interpretaci údajů hospodářské povahy provedenou Komisí. Unijní soud musí totiž zejména nejen ověřit věcnou správnost nabízených důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré rozhodné údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (rozsudky ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39, a ze dne 7. května 2009, NVV a další v. Komise, T-151/05, EU:T:2009:144, bod 54).
- 177 Je třeba rovněž připomenout, že otázka, zda věcné posouzení, podle kterého dotčené spojení nevyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti s vnitřním trhem podle čl. 8 odst. 2 nařízení č. 139/2004, spadá do přezkumu existence zjevně nesprávného posouzení. Za účelem ověření, zda Komise při vydání svého rozhodnutí právem vycházela z výše uvedeného ustanovení, je totiž třeba analyzovat, zda se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení účinků zamýšleného spojení na hospodářskou soutěž (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 7. června 2013, Spar Österreichische Warenhandels v. Komise, T-405/08, nezveřejněný, EU:T:2013:306, bod 48).
- 178 Ve světle těchto úvah je třeba přezkoumat, zda se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení.

- 179 Pátý žalobní důvod se skládá ze tří částí. První část vychází z nesprávného vymezení období analýzy, druhá z nesprávného vymezení relevantních trhů a třetí z nesprávného posouzení účinků spojení. Před posouzením těchto tří částí je však třeba se zabývat kritikou žalobkyně týkající se skutečností zohledněných Komisí pro účely její analýzy.

2. Ke skutečnostem zohledněným Komisí pro účely její analýzy

a) K informacím poskytnutým stranami spojení a ke všem relevantním údajům

- 180 Žalobkyně tvrdí, že Komise vycházela výhradně z údajů poskytnutých stranami spojení, aniž tyto údaje kriticky přezkoumala, a že ponechala bez povšimnutí jiné zdroje informací, zejména odlišná zjištění z trhu.
- 181 Zaprvé výsledky průzkumů trhu provedených Komisí, jakož i údaje poskytnuté žalobkyní, a sice veřejně přístupné odkazy, studie LBD, studie z října 2020 provedená Büro für Energiewirtschaft und technische Planung GmbH (BET), nadepsaná „Kurzgutachten zu den Ergebnissen der Marktbefragung im Zusammenhang mit der Neuaufteilung der Geschäftsfelder zwischen E.ON und RWE/innogy“ (Souhrnné hodnocení výsledků průzkumu trhu týkajícího se nového rozdělení oblastí činnosti mezi společnostmi E.ON a RWE/innogy, dále jen „studie BET“) a studie ze dne 13. ledna 2021 provedená společností Innoplexia, nazvaná „Digitale Marktbeobachtung. Deutschlandweite Erhebung zur Untersuchung von dominanten Stellungen deutscher Energieversorger“ (Digitální sledování trhu. Šetření na celém území Německa týkající se dominantního postavení německých dodavatelů energie, dále jen „studie Innoplexia“), jsou podle názoru žalobkyně v rozporu se skutkovými zjištěními Komise. Pokud by tedy Komise učinila nezbytné předběžné kroky, mohla a měla vyvrátit závěry stran spojení.
- 182 Zadruhé podle názoru žalobkyně Komise nemůže oprávněně tvrdit, že ani ke studii BET, ani ke studii Innoplexia nelze vůbec přihlížet z toho důvodu, že byly vypracovány po přijetí napadeného rozhodnutí. Žalobkyně zejména tvrdí, že studie BET vychází z koncepce obecného šetření Komise a má pouze potvrdit věrohodnost zjištění Komise, zatímco studie Innoplexia kvantifikuje predátorskou přítomnost společnosti E.ON na internetu, která byla v průběhu řízení jasně odsouzena konkurenty, takže tyto dvě studie nelze označit za nové skutečnosti, které nastaly po přijetí napadeného rozhodnutí.
- 183 Komise, podporovaná společnostmi E.ON a RWE, tvrdí, že shromáždila všechny rozhodující skutkové okolnosti, které jí mohly umožnit předvídat dopad spojení na vnitřní trh. V tomto ohledu má žalobkyně za to, že Komise měla k dispozici nejen své vlastní znalosti trhu, veřejné informace a údaje poskytnuté stranami spojení, ale také informace od třetích osob. Pokud jde o důkazy, Komise má za to, že studie BET a Innoplexia jsou nepřijatelné z důvodu, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí neexistovaly. Komise konečně zpochybňuje relevantnost, soudržnost a věrohodnost důkazů předložených žalobkyní.
- 184 Nejprve bude Tribunál analyzovat obecnou výtku, že Komise nezohlednila jiné veřejně dostupné informace, ani informace poskytnuté třetími osobami a vycházela výhradně z informací poskytnutých stranami spojení. Zadruhé Tribunál přezkoumá přípustnost, jakož i relevantnost, soudržnost a věrohodnost studií předložených žalobkyní v rozsahu, v němž mají prokázat, že Komise nezohlednila všechny skutkové okolnosti relevantní pro účely její analýzy účinků spojení.

- 185 Zprvč, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého se Komise opírala výlučně o údaje poskytnuté stranami spojení, aniž tyto údaje kriticky přezkoumala, a nepřihlédla k jiným zdrojům informací, je třeba konstatovat, že žalobkyně neuvádí, že by existoval právní předpis, který by Komisi zakazoval opírat se o údaje poskytnuté samotnými stranami spojení v rámci správního řízení, nebo jí naopak ukládal povinnost provést vlastní průzkum trhu nezávisle na údajích poskytnutých stranami spojení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. června 2013, Spar Österreichische Warenhandels v. Komise, T-405/08, nezveřejněný, EU:T:2013:306, bod 126).
- 186 Stejně tak je třeba uvést, že vzhledem k požadavku na rychlost a ke striktním lhůtám, které jsou pro Komisi v rámci řízení o kontrole spojování podniků závazné, nemůže být Komise povinna ověřovat všechny informace, které obdrží, neexistují-li náznaky nepřesnosti poskytnutých informací. Povinnost Komise provádět v rámci takového řízení svůj přezkum s péčí a nestranností jí sice nedovoluje vycházet ze skutečností nebo informací, které nelze považovat za pravdivé, uvedený požadavek na rychlost nicméně předpokládá, že Komise nemůže sama ověřovat do sebemenších podrobností pravost a hodnověrnost informací, které jsou jí zasílány, jelikož řízení o kontrole spojování podniků nutně a do určité míry spočívá na důvěře (viz rozsudek ze dne 20. října 2021, Polskie Linie Lotnicze „LOT“ v. Komise, T-240/18, EU:T:2021:723, bod 87 a citovaná judikatura).
- 187 V tomto ohledu je třeba připomenout, že právní předpisy v oblasti kontroly spojování podniků upravují různá opatření, jejichž účelem je odradit od předávání nesprávných či zavádějících informací a takové případy postihovat. Nejenom že oznamující strany podléhají na základě čl. 4 odst. 1 a čl. 6 odst. 2 nařízení č. 802/2004 výslovné povinnosti poskytnout Komisi pravdivě a v plném rozsahu skutečnosti a okolnosti relevantní pro rozhodnutí, přičemž nesplnění této povinnosti je sankcionováno v článku 14 nařízení č. 139/2004, avšak Komise může rovněž na základě čl. 6 odst. 3 písm. a) a čl. 8 odst. 6 písm. a) nařízení č. 139/2004 rozhodnutí o slučitelnosti zrušit, jestliže je toto rozhodnutí založeno na nesprávných informacích, za které je zodpovědný jeden z dotčených podniků, nebo bylo získáno podvodem (viz rozsudek ze dne 20. října 2021, Polskie Linie Lotnicze „LOT“ v. Komise, T-240/18, EU:T:2021:723, bod 88 a citovaná judikatura).
- 188 Nic tak Komisi nebrání v tom, aby vycházela výlučně z informací poskytnutých stranami spojení, neexistují-li důkazy o jejich nesprávnosti a představují-li veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu.
- 189 V projednávaném případě z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise částečně vycházela z údajů předložených stranami spojení. Z výkladu napadeného rozhodnutí jako celku nicméně vyplývá, že Komise nevycházela bez rozdílu z údajů poskytnutých stranami spojení. Naopak v rozsahu, v němž žalobkyně zpochybňuje věrohodnost údajů poskytnutých stranami spojení Komisi, je namístě uvést, že tyto údaje byly potvrzeny dalšími údaji, které byly Komisi poskytnuty. V bodě 81 a násl. napadeného rozhodnutí Komise například podrobila kritickému přezkumu tvrzení stran spojení, pokud jde o vymezení zeměpisného trhu maloobchodních dodávek elektřiny, ve světle studie LBD. Podobně v bodě 230 uvedeného rozhodnutí Komise porovnála tvrzení stran spojení, která se týkají jejich konkurenčního vztahu v rámci zadávacích řízení na koncese na dodávky elektřiny a plynu, s názory některých jiných soutěžitelů. Kromě toho Komise v bodě 293 napadeného rozhodnutí rovněž porovnála informace, které shromáždila v průběhu své studie trhu, pokud jde o možné účinky vyloučení jiných soutěžitelů z internetových stránek obsahujících srovnávání cen, se svými vlastními znalostmi trhu. Kromě toho se Komise v bodě 191 napadeného rozhodnutí zabývala informacemi uvedenými stranami spojení, přičemž

zohlednila další relevantní informace, jako jsou zprávy Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž, pokud jde o výraznou přírážku pro čerpací stanice umístěné na dálnicích ve srovnání s čerpacími stanicemi umístěnými v bezprostřední blízkosti dálnic a mimo dálnice.

- 190 Za těchto podmínek je třeba uvést, že Komise ověřila údaje poskytnuté stranami spojení ve světle všech informací, které měla k dispozici. Všechny informace zohledněné Komisí tak zahrnovaly nejen informace pocházející od stran spojení, ale také další veřejně dostupné informace a jiné informace získané od třetích osob prostřednictvím žádostí o informace, průzkumů trhu nebo dotazování, jak vyplývá například z bodů 12, 13, 21 nebo 58 napadeného rozhodnutí.
- 191 V důsledku toho je třeba dospět k závěru, aniž je v této fázi dotčena otázka, zda Komise ve všech konkrétních částech své analýzy zohlednila všechny skutečnosti, které jsou pro ni relevantní, že se obecně snažila shromáždit relevantní důkazy, které jí umožnily předvídat, jaký dopad spojení bude mít, a že tyto důkazy vzájemně ověřila.
- 192 V každém případě je třeba připomenout, že je na Komisi, aby posoudila, zda informace, které má k dispozici, postačují k analýze hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 13. května 2015, Niki Luftfahrt v. Komise, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 109), a celkově zhodnotila výsledek vyplývající ze souboru nepřímých důkazů, které byly použity k posouzení situace v oblasti hospodářské soutěže. Na základě tohoto celkového hodnocení může Komise upřednostnit některé skutečnosti a jiné vyloučit. Tribunál musí přezkoumat legalitu tohoto přezkumu a jeho odůvodnění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. července 2010, Ryanair v. Komise, T-342/07, EU:T:2010:280, bod 136).
- 193 V tomto ohledu žalobkyně v podstatě pouze uvádí, že Komise nesprávně nebo neúplně zjistila skutkový stav, když nezohlednila některé důkazy. Z napadeného rozhodnutí však jasně vyplývá, že Komise vzala v úvahu všechny důkazy, které měla k dispozici, a v rámci své diskreční pravomoci některé upřednostnila a jiné nevzala v úvahu, přičemž všechny důkazy vzájemně porovnávala a obecně uvedla důvody, pro které se rozhodla určité informace nevízt v úvahu.
- 194 Zadruhé, pokud jde o tři studie předložené žalobkyní, připomenuté v bodě 181 výše, je třeba uvést, že bylo rozhodnuto, že legalita unijního aktu musí být posuzována podle skutkových a právních okolností existujících ke dni, kdy byl akt přijat (viz rozsudky ze dne 18. července 2013, Schindler Holding a další v. Komise, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 31 a citovaná judikatura, a ze dne 17. září 2007, Microsoft v. Komise, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 260 a citovaná judikatura). Zejména legalita rozhodnutí v oblasti hospodářské soutěže musí být podle ustálené judikatury posuzována v závislosti na informacích, které mohla mít Komise k dispozici v okamžiku, kdy je přijala (viz rozsudek ze dne 27. ledna 2021, KPN v. Komise, T-691/18, nezveřejněný, EU:T:2021:43, bod 141 a citovaná judikatura).
- 195 V důsledku toho musí být napadené rozhodnutí přezkoumáno podle skutkových okolností existujících ke dni jeho přijetí, a nikoli ve světle skutkových okolností, které nastaly po jeho přijetí (rozsudek ze dne 4. července 2006, easyJet v. Komise, T-177/04, EU:T:2006:187, bod 204).
- 196 Je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí bylo přijato dne 17. září 2019. Pokud jde o studii LBD ze dne 9. května 2019, Komise tuto studii výslovně zmínila v bodech 81, 83, 84 a 86 napadeného rozhodnutí, jakož i v poznámkách pod čarou 79, 80, 84, 85, 90 až 92 a 315. Tato studie je proto relevantní nejen pro posouzení legality napadeného rozhodnutí, ale Komisi nelze ani vytýkat, že ji nezohlednila při zkoumání účinků spojení.

- 197 Naproti tomu je nesporné, že studie BET, která pochází z října roku 2020, a studie Innoplexia, která pochází ze dne 13. ledna 2021, jsou staršího data než přijetí napadeného rozhodnutí.
- 198 Komise se však nemůže obecně dovolávat judikatury, podle které musí být legalita napadeného aktu posuzována v závislosti na právních a skutkových okolnostech, které existovaly ke dni, kdy bylo napadené rozhodnutí přijato (rozsudek ze dne 21. září 2005, EDP v. Komise, T-87/05, EU:T:2005:333, bod 158), s cílem vyloučit tyto dvě studie pro účely analýzy legality napadeného rozhodnutí.
- 199 Není-li totiž předložení přílohy vedeno snahou o změnu právního a skutkového rámce dříve předloženého Komisi za účelem přijetí napadeného rozhodnutí, nýbrž je součástí vytváření argumentace pouze v rámci výkonu práv obhajoby, pak musí být taková příloha považována za přípustnou (rozsudek ze dne 7. května 2009, NVV a další v. Komise, T-151/05, EU:T:2009:144, bod 63).
- 200 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že studie BET a Innoplexia byly vypracovány právě za účelem zpochybnění legality napadeného rozhodnutí. Podle judikatury připomenuté v bodě 199 výše se tak Komise nemůže domáhat toho, aby byly studie BET a Innoplexia prohlášeny za nepřípustné pouze z toho důvodu, že byly vypracovány po přijetí napadeného rozhodnutí, aniž by byl jejich obsah analyzován za účelem zjištění, zda představují pokus o změnu právního nebo skutkového rámce, který existoval ke dni přijetí napadeného rozhodnutí.
- 201 Komise je naproti tomu oprávněna se odvolávat ve své obhajobě, ve vztahu ke specifickým bodům, na skutečnost, že příloha nezohledňuje výslovná prohlášení nebo opomenutí stran během správního řízení (rozsudek ze dne 21. září 2005, EDP v. Komise, T-87/05, EU:T:2005:333, bod 158). Stejně tak je možné, že analýza přílohy ve vztahu ke specifickému bodu bude založena na informacích, které existovaly ke dni přijetí napadeného rozhodnutí ve smyslu judikatury citované v bodě 198 výše. Jinými slovy, žalobkyni nic nebrání v tom, aby při výkonu svého práva na obhajobu odkázala na analýzu obsaženou v příloze a provedenou po přijetí napadeného aktu za podmínky, že tato analýza bude založena na skutkových okolnostech, které byly k dispozici v okamžiku přijetí uvedeného aktu.
- 202 Zaprvé, pokud jde o studii BET, tato studie ve svém oddíle č. 2 obsahuje kritiku metodiky použité Komisí v rámci prvního průzkumu trhu. Taková kritika přitom musí být považována za nedílnou součást argumentace, kterou se vykonává právo žalobkyně na obhajobu. Tento oddíl studie BET je tedy přípustný.
- 203 Naproti tomu oddíl č. 3 studie BET zmiňuje výsledky průzkumu trhu provedeného BET mezi 29. červencem a 18. srpnem 2020, tedy téměř jeden celý rok po přijetí napadeného rozhodnutí, jak vyplývá z bodu 41 oddílu č. 3 uvedené studie.
- 204 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, ba ani netvrdila, že stanovisko zúčastněných podniků bylo stejné jako stanovisko, které by měly, kdyby byly dotázány v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí. Vzhledem k dynamické povaze trhu s energií lze navíc očekávat, že odpovědi podniků, které se účastnily studie BET, se téměř rok po přijetí napadeného rozhodnutí měnily souběžně s vývojem na trhu s energií. Navíc odpovědi byly poskytnuty v kontextu, kdy ke spojení podniků již došlo. Analýza odpovědí tak byla provedena na základě skutkových okolností, které Komise nemohla mít k dispozici v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí. Komise totiž nemohla vědět, jaký bude názor účastníků trhu o rok později, zejména po uskutečnění spojení.

- 205 Vzhledem k tomu, že situace na trhu s energií v okamžiku, kdy byla studie BET provedena, se nutně lišila od situace na tomto trhu v okamžiku, kdy Komise provedla vlastní šetření, jsou relevantnost a důkazní hodnota analýz provedených ve studii BET na základě těchto pozdějších údajů přinejmenším omezené. Použití těchto údajů totiž nespadá pouze do rámce vytvoření argumentace za účelem výkonu práva žalobkyně na obhajobu, ale představuje přinejmenším zčásti pokus o změnu skutkového rámce existujícího v okamžiku, kdy Komise přijala napadené rozhodnutí, ve smyslu judikatury citované v bodě 199 výše.
- 206 Zadruhé, pokud jde o studii Innoplexia, je třeba uvést, že sběr údajů použitých v této studii byl proveden ve dvou fázích. Zaprvé byl v období od 4. do 17. prosince 2020 na celém území Německa prováděn každodenní sběr dat ve vyhledávací Google a na dvou srovnávacích internetových stránkách „Check24“ a „Verivox“. Zadruhé, aby bylo možné do šetření zahrnout i údaje ze srovnávacích internetových stránek za delší období, Innoplexia se uchýlila k trvalému skenování údajů za období od 1. ledna do 31. prosince 2020.
- 207 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že vyhledávač Google a srovnávací internetové stránky „Check24“ a „Verivox“ ukazují výsledky nabídek, které operátoři v daném okamžiku nabízejí. Tyto platformy tedy podléhají stejné měnící se dynamice jako trh s energií.
- 208 Žalobkyně přitom neprokázala, a dokonce ani netvrdila, že by získané výsledky byly stejné, kdyby dané údaje byly shromážděny během období, během kterého Komise provedla svou vlastní analýzu. Podobně jako bylo konstatováno v souvislosti se studií BET, lze tedy předpokládat, že se tyto výsledky v průběhu času vyvíjely tak, jak se změnil samotný trh s energií.
- 209 Z této studie navíc jasně vyplývá, že v rámci studie Innoplexia byly k dispozici údaje z trvalého skenování internetových stránek, které napodobují chování člověka při vyhledávání a umožňují zpracování několika milionů požadavků denně, a to po dobu několika let. Ačkoli však mohly být použity údaje z doby, kdy Komise provedla studii trhu, ve studii Innoplexia byly použity údaje z roku 2020.
- 210 Vzhledem k tomu, že analýza studie Innoplexia byla do značné míry založena na údajích z roku 2020, tedy z doby po přijetí napadeného rozhodnutí, představuje použití těchto údajů přinejmenším zčásti pokus o změnu skutkového rámce existujícího v době, kdy Komise přijala napadené rozhodnutí, ve smyslu judikatury uvedené v bodě 199 výše. Proto i za předpokladu, že jsou tyto analýzy přípustné, jejich relevantnost a důkazní hodnota jsou přinejmenším omezené.
- 211 Konečně, studie BET a Innoplexia předložené žalobkyní neuvádějí žádné údaje, které by Komise nezohlednila při přijímání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně tedy nebude moci prostřednictvím těchto studií prokázat, že Komise nezohlednila některé údaje.

b) K prvnímu průzkumu trhu Komise

- 212 Žalobkyně má za to, že koncepce, forma, načasování a obsah prvního průzkumu trhu provedeného Komisí nebyly optimální.
- 213 Komise se domnívá, že první průzkum trhu byl proveden správně.
- 214 Zaprvé, pokud jde o vzorek vybraný pro účely prvního průzkumu trhu, z poznámky pod čarou 52 napadeného rozhodnutí vyplývá, že 161 podniků se skutečně účastnilo prvního průzkumu trhu, mezi nimiž bylo kromě významných soutěžitelů, jako jsou společnosti EnBW a Vattenfall, více

než 50 obecních podniků různých velikostí, družstva obecních podniků, společnosti, ve kterých vlastnily podíly pouze obce nebo obecní podniky, společnosti, ve kterých vlastnili podíly obecní podniky a nezávislí dodavatelé, společnosti, ve kterých vlastnili podíly pouze nezávislí dodavatelé, nezávislí dodavatelé, jakož i nové subjekty vstupující na trh.

- 215 Komise tak vybrala širokou škálu účastníků trhu, kteří měli odpovídat na její průzkum trhu.
- 216 Pro určení správné velikosti vzorku pro účely průzkumu trhu je třeba vzít v úvahu zaprvé velikost populace, u níž má být průzkum proveden, zadruhé míru spolehlivosti, která je procentním podílem udávajícím stupeň jistoty, s níž populace zvolí odpověď mezi dvěma určitými hodnotami, a zatřetí míru chybovosti, která odpovídá procentnímu podílu udávajícímu míru, do jaké výsledky průzkumu pravděpodobně odrážejí názor celé populace.
- 217 V projednávaném případě se jedná celkem o přibližně 2 500 podniků, jejichž stanovisko by mohlo být užitečné. Při míře spolehlivosti ve výši 95 %, která je normou v tomto průmyslu, a míře chybovosti ve výši 10 % by vhodná velikost vzorku činila 93 respondentů. Komise se tedy tím, že se svými dotazy obrátila na 383 podniků působících na trhu s energií, u nichž bylo možné očekávat, že řada z nich neodpoví, snažila vytvořit dostatečně reprezentativní vzorek.
- 218 Stejně tak nelze Komisi oprávněně vytýkat, že oslovila pouze 383 podniků, neboť logistika a organizace takového průzkumu vyžaduje velké úsilí, stejně jako následné zpracování informací, a to zejména s ohledem na omezené zdroje Komise, jakož i požadavek, aby v rámci kontroly spojování podniků jednala rychle. S ohledem na zásadu rychlosti, která se uplatňuje v řízení o kontrole spojování podniků, tedy Tribunál konstatuje, že vzhledem k tomu, že 161 z 383 dožádaných podniků skutečně odpovědělo na první průzkum trhu, lze tento vzorek považovat za dostatečně reprezentativní a způsobilý poskytnout relevantní výsledky, na nichž mohla Komise založit své závěry.
- 219 Zadruhé žalobkyně kritizuje předání dotazníku v angličtině. V tomto ohledu je nesporné, že otázky byly vypracovány v angličtině, ale adresátům nic nebránilo v tom, aby odpověděli v němčině.
- 220 V rozsudku ze dne 12. července 2018, Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg v. Komise (T-441/14, EU:T:2018:453), žalobkyně tvrdily, že Komise porušila jejich právo na spravedlivý proces a jejich právo na obhajobu tím, že jim v rámci kartelového řízení oznámila žádosti o informace a oznámení námitek výlučně v angličtině, ačkoli jedna z žalobkyň několikrát požádala o komunikaci v němčině. V bodech 46 až 50 uvedeného rozsudku Tribunál dospěl k závěru, že odmítnutí Komise zaslat společnosti Brugg Kabel AG žádosti o informace v němčině jí nebránilo v tom, aby se k informacím požadovaným Komisí vyjádřila, zejména proto, že Komise nijak nevyžadovala, aby společnost Brugg Kabel odpověděla na žádosti o informace v angličtině.
- 221 Použití této judikatury *a fortiori* vede Tribunál k závěru, že dotazník z prvního průzkumu trhu, který sám o sobě nemohl vést k přijetí sankcí vůči podnikům, kterým byl adresován, mohl být vyhotoven v angličtině. Navíc, pokud se podniky potýkaly s problémy s překladem, mohly požádat o prodloužení lhůty z jazykových důvodů. Konečně je nutno uvést, že jim nic nebránilo v tom, aby vyjádřily svá stanoviska, neboť mohly v němčině odpovědět na otázky položené v angličtině.
- 222 Navíc s ohledem na požadavek rychlosti řízení nelze po Komisi požadovat, aby předkládala otázky do jazyků požadovaných dotázanými podniky.

- 223 Jen pro úplnost je třeba uvést, že takové řešení je rozumnější tím spíše, že Komise provedla průzkum trhu na různých relevantních zeměpisných trzích, včetně České republiky, Maďarska, Slovenska a Spojeného království. Požadavek, aby Komise předkládala své dotazníky do jazyků členských států, na jejichž území provádí své průzkumy trhu, by byl pro útvary Komise nepřiměřený z hlediska nákladů a neslučitelný s požadavkem rychlosti, kterým je vázána.
- 224 Zatřetí je třeba analyzovat složitost dotazníku a lhůtu pro odpověď, kterou Komise poskytla. V tomto ohledu je třeba mít na paměti, že Komise musí sladit potřebu provést úplný průzkum, aby měla k dispozici všechny informace důležité pro posouzení, s požadavkem rychlosti, kterým je vázána. Komisi tak nelze vytýkat, že položila 228 otázek. Kromě toho, ačkoli lhůta pro odpověď byla krátká, skutečnost, že 161 podniků odpovědělo ve stanovené lhůtě, jakož i skutečnost, že podniky mohly požádat o prodloužení lhůty, postačuje k závěru, že Komise v tomto ohledu neporušila svou povinnost jednat s náležitou péčí.
- 225 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že první průzkum trhu byl proveden správně. Nelze tedy mít za to, že je tento průzkum sám o sobě stížen zjevně nesprávným posouzením.

3. K první části pátého žalobního důvodu, vycházející z nesprávného vymezení období analýzy

- 226 Žalobkyně tvrdí, že Komise v podstatě vycházela z předchozích úvah, aniž by vyjádřila jakoukoliv prognózu, a to zejména pokud jde o trh v oblasti elektromobility a trh se službami měření.
- 227 Žalobkyně v podstatě kritizuje vymezení zkoumaného období, pokud jde zaprvé o trh v oblasti elektromobility a zadruhé trh se službami měření.
- 228 Komise s argumenty žalobkyně nesouhlasí.
- 229 Pokud jde konkrétně o trh se službami měření, je třeba uvést, že žalobkyně Komisi v podstatě vytýká, že nezohlednila budoucí dopad skutečnosti, že společnost E.ON díky spojení podniků a činnostem, které bude moci vyvíjet na trhu se službami měření, shromažďuje řadu údajů, které jí umožní nabízet spotřebitelům inovativní řešení.
- 230 Je třeba připomenout, že při kontrole spojení Komise musí posoudit, zda spojení podniků může významně narušit účinnou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu nebo na jeho podstatné části. To vyplývá z čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení č. 139/2004.
- 231 Kontrola spojení Komisí vyžaduje analýzu předpokládaného vývoje, která spočívá ve zkoumání toho, jak by takové spojení mohlo změnit faktory určující stav hospodářské soutěže na daném trhu, aby bylo možné ověřit, zda by vedlo k významnému narušení účinné hospodářské soutěže. Tato analýza předpokládaného vývoje vyžaduje představu různých řetězení příčin a následků, aby bylo možno vyjít z těch nejvíce pravděpodobných (rozsudky ze dne 19. června 2009, Qualcomm v. Komise, T-48/04, EU:T:2009:212, bod 88, a ze dne 9. března 2015, Deutsche Börse v. Komise, T-175/12, nezveřejněný, EU:T:2015:148, bod 62; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 43).
- 232 Kromě toho, jak bylo v podstatě připomenuto v bodě 94 výše, posouzení slučitelnosti spojení podniků s vnitřním trhem ze strany Komise musí být provedeno pouze na základě skutkových a právních okolností existujících v okamžiku oznámení tohoto spojení, a nikoli na základě

hypotetických skutečností, jejichž hospodářský význam nemůže být posouzen v okamžiku přijetí rozhodnutí o povolení (viz rozsudek ze dne 13. září 2010, *Éditions Odile Jacob v. Komise*, T-279/04, nezveřejněný, EU:T:2010:384, bod 327 a citovaná judikatura).

- 233 Z toho vyplývá, že se od Komise očekává, že bude posuzovat účinky spojení v období, jehož maximální délka nemůže překročit horizont, v němž s dostatečnou mírou pravděpodobnosti nastanou určité události. Čím dále v budoucnosti se nachází událost, kterou je třeba předvídat, tím větší je nejistota ohledně toho, zda nastane. V tomto smyslu nelze od Komise požadovat, aby prováděla výhledovou analýzu na základě prvků, jejichž dopady v dlouhodobém horizontu by nemohla s přiměřenou mírou chybovosti předvídat.
- 234 V projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise ve své analýze zohlednila faktory předpokládaného vývoje, které byly natolik předvídatelné, že byly relevantní.
- 235 Zaprvé, pokud jde o odvětví elektromobility, z bodu 183 napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise vzala v úvahu souběžný vývoj počtu dobíjecích stanic pro elektromobily a prodejů samotných elektromobilů, které se mají do roku 2029 zvyšovat přibližně o 27 % ročně. Komise rovněž v bodě 193 napadeného rozhodnutí konstatovala, že účastníci trhu očekávali, že ultrarychlé dobíjecí stanice budou stále běžnější a že ceny rychlých a ultrarychlých dobíjecích stanic se budou lišit, a v bodě 199, že účastníci trhu očekávali, že se odvětví dobíjecích stanic pro elektromobily bude vyvíjet stejně jako odvětví tradičních čerpacích stanic, v němž podmínky hospodářské soutěže na místní úrovni ovlivňují strategii provozovatelů čerpacích stanic. Podobně v bodě 385 napadeného rozhodnutí Komise poukázala na předvídatelný vývoj na trhu se službami instalace a provozu běžných a rychlých dobíjecích stanic, který se rychle vyvíjí. Z toho vyplývá, že lze očekávat vstup nových subjektů na trh, včetně společnosti Deutsche Telekom, která nedávno oznámila svůj záměr integrovat dobíjecí stanice pro elektromobily do rozvodů telefonní sítě, nebo společnosti Volkswagen, která rovněž oznámila svůj záměr vstoupit na trh elektromobility a hodlá vybudovat veřejné dobíjecí stanice pro elektromobily v zařízeních svých 4 000 partnerských prodejců automobilů a čerpacích stanic v Evropě.
- 236 Z bodů 183, 193, 199 a 385 napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně se Komise ve své analýze účinků spojení na hospodářskou soutěž neomezila na přezkum situace ke dni přijetí napadeného rozhodnutí, ale zohlednila předvídatelný vývoj odvětví elektromobility.
- 237 Zadruhé, pokud jde o odvětví služeb měření, v souvislosti s nímž se žalobkyně domnívá, že dominantní postavení společnosti E.ON v tomto odvětví by z ní učinilo rovněž lídra v oblasti zákaznických řešení založených na datech, žalobkyně konkrétně neuvádí vývoj, který měla Komise zohlednit, ani období, které by bylo v tomto ohledu relevantní. Naopak pouze tvrdí, že když Komise nesouhlasí s její prognózou škodlivých účinků, je výhledová analýza Komise nesprávná.
- 238 V každém případě je třeba konstatovat, že Komise skutečně analyzovala, jaké by mohly být důsledky spojení pro tuto oblast, a v bodě 423 napadeného rozhodnutí uvedla, že dodatečné údaje nad rámec kritického množství nemusí nutně přinést dodatečnou hodnotu. Stejně tak Komise v bodě 424 napadeného rozhodnutí uvedla, že existuje značná nejistota ohledně minimálního množství (a typu) údajů potřebných k vývoji nových energetických řešení.
- 239 Komise tedy neměla k dispozici informace, které by jí umožnily provést výhledovou analýzu založenou na delším období, než z jakého vycházela. Při vymezení období výhledové analýzy se tedy nedopustila zjevně nesprávného posouzení.

- 240 Konečně v bodě 432 napadeného rozhodnutí Komise upozornila na meze své analýzy, když uvedla, že trh s elektřinou prochází hlubokými změnami a že ani mezi účastníky trhu nepanuje shoda ohledně toho, jak se bude trh nakonec vyvíjet.
- 241 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že vzhledem k nejistotě ohledně vývoje trhu s elektřinou obecně nemohla Komise rozumně rozšířit svou výhledovou analýzu na delší období, než z jakého vycházela. Při vymezení období analýzy se tudíž nedopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 242 První část vycházející z nesprávného vymezení období analýzy je tedy třeba zamítnout.

4. K druhé části pátého žalobního důvodu, vycházející z nesprávného vymezení relevantních trhů

- 243 V projednávané věci Komise v oddíle 7.1 napadeného rozhodnutí vymezila relevantní trhy v Německu. Komise analyzovala zejména vymezení výrobních a zeměpisných trhů v následujících oblastech: výroba a velkoobchodní dodávky elektřiny (oddíl 7.1.1), distribuce elektřiny nebo elektrických sítí (oddíl 7.1.2), maloobchodní dodávky elektřiny (oddíl 7.1.3), maloobchodní dodávky elektřiny používané k vytápění (oddíl 7.1.4), distribuce plynu nebo plynárenských sítí (oddíl 7.1.5), maloobchodní dodávky plynu (oddíl 7.1.6), služby měření (oddíl 7.1.7) a elektromobilita (oddíl 7.1.8).

a) K první větce, vycházející z nesprávného vymezení trhů s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu

- 244 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nedostatečně přezkoumala skutkové okolnosti panující v odvětví maloobchodních dodávek elektřiny domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům a že zjevně nesprávně vymezila trhy maloobchodních dodávek elektřiny a plynu.
- 245 Podle jejího názoru zaprvé Komise nepřesně vymezila relevantní výrobní trh, jelikož dostatečně nezohlednila hledisko spotřebitelů. V důsledku toho dospěla k nesprávnému závěru, že trh maloobchodních dodávek elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci základních dodávek je odlišný od trhu maloobchodních dodávek elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci zvláštních smluv.
- 246 Zadruhé podle ní Komise nesprávně posoudila zeměpisné vymezení trhu maloobchodních dodávek elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům, když se nesprávně domnívala, že trh pro zákazníky využívající zvláštní smlouvy je trhem celostátním, a nikoli místním. Komise tedy nezohlednila zvýšení podílů společnosti E.ON na místním trhu v důsledku spojení podniků, které v některých případech dosáhlo 70 % a více.
- 247 Komise podporovaná společností E.ON argumenty žalobkyně zpochybňuje.
- 248 Je třeba uvést, že Komise zejména analyzovala vymezení trhů maloobchodních dodávek elektřiny a plynu v oddílech 7.1.3 a 7.1.6 napadeného rozhodnutí. V bodě 91 napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že pro účely uvedeného rozhodnutí:
- trh s maloobchodními dodávkami elektřiny velkým průmyslovým zákazníkům bude považován za trh s celostátním rozměrem;

- trh s maloobchodními dodávkami elektřiny domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci základních dodávek bude považován za samostatný výrobní trh a za trh s místním rozsahem omezeným na příslušnou oblast základních dodávek;
 - trh s maloobchodními dodávkami elektřiny domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům na základě zvláštních smluv bude považován za samostatný výrobní trh s celostátní působností a místními prvky.
- 249 V bodě 129 napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že struktura a fungování trhu s maloobchodními dodávkami plynu jsou velmi podobné struktuře a fungování trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny.
- 1) K vymezení relevantního výrobního trhu*
- 250 Pokud jde o relevantní výrobní trh, Komise analyzovala výrobní trh pro maloobchodní dodávky elektřiny v oddíle 7.1.3.2 (body 52 až 62) a pro maloobchodní dodávky plynu v oddíle 7.1.6.1 (body 130 až 133) napadeného rozhodnutí.
- 251 Na úvod je třeba poznamenat, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise analyzovala několik zdrojů informací za účelem vymezení výrobních trhů pro maloobchodní dodávky elektřiny a plynu. Komise tedy nejen analyzovala názor stran spojení (body 51, 55, 58 a 132), ale zohlednila rovněž svou předchozí rozhodovací praxi, jakož i rozhodovací praxi Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž a Bundesnetzagentur (BNetzA, Spolková agentura pro sítě, Německo) (body 52 až 54, 58, 130 a 131), informace od Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž (bod 50), platné předpisy (body 47, 51, 56 a 133), zprávu Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) (bod 59), odpovědi jiných soutěžitelů na první průzkum trhu (body 58 a 60), jakož i interní dokumenty stran spojení (bod 61). Komise proto vzala v úvahu relevantní důkazy, které měla k dispozici. V každém případě žalobkyně Komisi spíše vytýká, že nedospěla ke stejným závěrům jako ona. Problém totiž nespočívá ani tak v tom, že by Komise ponechala bez povšimnutí relevantní důkazy, ale spíše v tom, že žalobkyně nesouhlasí s analýzou těchto důkazů, kterou provedla Komise.
- 252 Úvodem je třeba poznamenat, že Komise tím, že rozlišuje mezi trhem s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci základních dodávek a v rámci zvláštních smluv, vymezila relevantní trhy úžeji, než kdyby nerozlišovala mezi základními dodávkami a zvláštními smlouvami. V tomto ohledu lze ostatně uvést, jak vyplývá z bodů 55 a 132 napadeného rozhodnutí, že strany spojení byly v průběhu správního řízení rovněž toho názoru, že rozlišování mezi základními dodávkami a zvláštními smlouvami není vhodné.
- 253 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že pokud by Komise zkoumala chování domácností a drobných podnikatelských odběratelů, musela by zjistit, že u odběratelů využívajících základní dodávky neexistuje setrvačnost a že existuje obecná propustnost mezi cenami základních dodávek a zvláštními sazbami z důvodu zastupitelnosti homogenních výrobků, kterými jsou elektřina a plyn.
- 254 V projednávaném případě Komise ve světle důkazů uvedených v bodě 251 výše analyzovala některé skutečnosti, které jsou z hlediska žádosti rozhodující.

- 255 Komise tak na výrobním trhu rozlišovala mezi zákazníky, kteří využívají základní dodávky, a zákazníky, kteří využívají zvláštní smlouvy, a to z důvodu, že neexistuje zastupitelnost poptávky. Navzdory skutečnosti, že podíl domácností zásobovaných v rámci základních sazeb elektřiny neustále klesal, a to přibližně z 59 % dosažených v roce 2007 na 37 % v roce 2012, na 31 % v roce 2016 a na 28 % v roce 2017 (bod 50 napadeného rozhodnutí), měla Komise za to, že sazby uplatňované v rámci zvláštních smluv věcně neomezují sazby uplatňované ve smlouvách o základních dodávkách elektřiny a plynu, a že tedy tyto dva typy smluv představují dva odlišné výrobní trhy (body 62 a 133 napadeného rozhodnutí).
- 256 V tomto ohledu založila Komise velkou část své analýzy na setrvačnosti spotřebitelů. Vypracovala tak úvodní část v oddíle 7.1.3.1 napadeného rozhodnutí, ve které vysvětluje koncept setrvačnosti zákazníků, který se vyznačuje skutečností, že po liberalizaci trhu s elektřinou v Německu v roce 1998 zůstala značná část zákazníků, zejména domácností a drobných podniků, u zavedeného dodavatele navzdory dostupnosti konkurenčnějších nabídek, jako je tomu v případě většiny evropských maloobchodních trhů s elektřinou (bod 48 napadeného rozhodnutí). Podle Komise je tento účinek zavedeného dodavatele zvláště výrazný u zákazníků, kteří jsou stále zásobováni na základě smluv o základních dodávkách, kteří neusilují o změnu dodavatele a setrvávají na dražších sazbách základních dodávek zavedeného dodavatele (bod 50 napadeného rozhodnutí). Podle názoru Komise je pravděpodobné, že takové spojení, jako je spojení dotčené v projednávané věci, bude mít na tyto spotřebitele malý nebo žádný bezprostřední věcný dopad (bod 49 napadeného rozhodnutí). Komise má za to, že tytéž úvahy jsou použitelné na odvětví zemního plynu (bod 133 napadeného rozhodnutí).
- 257 Komise, ačkoli nezmiňuje homogenní povahu elektřiny a plynu, kterou nepochybně, poznamenala, že v roce 2017 navzdory postupnému snižování počtu smluv o základních dodávkách a obecně příznivějším podmínkám zvláštních smluv mělo 28 % domácností stále tento typ smlouvy na dodávky elektřiny.
- 258 Ve světle výše uvedených úvah dospěl Tribunál k závěru, že Komise prokázala existenci určité setrvačnosti zákazníků, pokud jde o základní dodávky, jejichž poptávka je méně pružná, o čemž svědčí skutečnost, že i navzdory výhodnějším podmínkám zvláštních smluv se část poptávky stále zdráhá možnosti změnit smlouvu.
- 259 Je pravda, že postupné snižování počtu smluv o základních dodávkách v důsledku toho, že zákazníci uzavírají zvláštní smlouvy, naznačuje určitou míru substituce poptávky mezi smlouvami o základních dodávkách a zvláštními smlouvami. Komise však může podle svého uvážení konstatovat, že stále existuje velký počet smluv o základních dodávkách, které směřují k prokázání existence samostatného výrobního trhu. Komise se tedy nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se neomezila pouze na konstatování, že objektivní vlastnosti elektřiny a plynu jsou homogenní, ale rovněž analyzovala situaci v hospodářské soutěži, a zejména strukturu nabídky a poptávky na trhu. Tento argument proto musí být odmítnut.
- 260 Zadruhé, pokud jde o údajně nesprávné použití testu „small but significant non-transitory increase of price“ (malé, ale významné, nikoli přechodné zvýšení cen, dále jen „test SSNIP“), a to z důvodu nesprávného uvedení výsledků prvního průzkumu trhu, jakož i neexistence rozsáhlého testu SSNIP a kvantitativního posouzení testu SSNIP, které je obvykle prováděno, je třeba připomenout, že tento test podle bodu 17 sdělení Komise ze dne 9. prosince 1997 o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství (Úř. věst. 1997, C 372, s. 5, dále jen „sdělení o definici trhu“), nastoluje otázku, zda by zvýšení cen o 5 % až 10 % vedlo odběratele základních dodávek k tomu, aby se rozhodli pro zvláštní smlouvy.

- 261 V tomto ohledu Komise v bodě 60 napadeného rozhodnutí na základě prvního průzkumu trhu uvedla, že zatímco řada respondentů uvedla, že takové zvýšení ceny smluv o základních dodávkách by mohlo vyvolat větší míru přechodu ke zvláštním smlouvám, téměř 70 % jiných soutěžitelů odpovědělo, že nárůst přechodu by byl pravděpodobně malý nebo zanedbatelný. Většina účastníků trhu se tak domnívala, že na základě testu SSNIP nedojde k zastupitelnosti poptávky.
- 262 I když je pravda, že Komise neprovedla kvantitativní nebo rozsáhlou analýzu nad rámec odpovědí soutěžitelů, je třeba připomenout, že Komisi přísluší, aby posoudila, zda informace, které má k dispozici, postačují k analýze hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 13. května 2015, Niki Luftfahrt v. Komise, T-162/10, EU:T:2015:283, bod 109).
- 263 Je třeba rovněž připomenout, že není namístě vytvořit hierarchii mezi „netechnickými důkazy“ a „technickými důkazy“, ale že je na Komisi, aby celkově vyhodnotila výsledek vyplývající ze souboru důkazů použitého k hodnocení situace hospodářské soutěže, a že v tomto ohledu je možné, aby byly některé skutečnosti upřednostněny a jiné nebyly zohledněny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. března 2015, Deutsche Börse v. Komise, T-175/12, nezveřejněný, EU:T:2015:148, bod 133).
- 264 Vzhledem k hodnocení, která v tomto ohledu poskytla většina respondentů v rámci prvního průzkumu trhu, se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když usoudila, že informace, které měla k dispozici, postačovaly k analýze hospodářské soutěže, pokud jde o zastupitelnost základních smluv a zvláštních smluv z důvodu malého, ale významného, a nikoli přechodného zvýšení cen základních smluv.
- 265 V každém případě je třeba konstatovat, že argumentace žalobkyně neumožňuje zpochybnit závěry Komise týkající se testu SSNIP. Žalobkyně totiž neuvádí, jaké konkrétní skutečnosti měla Komise analyzovat, a nepředložila žádný důkaz, který by umožnil zpochybnit závěr Komise, podle kterého kvantitativní analýza nebyla relevantní.
- 266 Zatřetí, pokud jde o argument žalobkyně, že Komise měla konstatovat, že množství změn dodavatele stagnovalo nikoli z důvodu setrvačnosti zákazníků, ale z důvodu dohody o rozdělení trhu mezi společnostmi E.ON a RWE, stačí konstatovat, že žalobkyně na podporu svých tvrzení nepředkládá žádné důkazy. V každém případě Komise na základě údajů poskytnutých stranami spojení v bodě 287 napadeného rozhodnutí analyzovala poměry odklonů společnosti od společnosti E.ON ke společnosti Innogy v oblasti, kde byla společnost E.ON provozovatelem distribuční soustavy v letech 2015 až 2018, tedy dlouho před uzavřením dohody mezi společnostmi E.ON a RWE.
- 267 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně konstatovala, že strany spojení uplatňovaly různé mechanismy určování cen pro sazby základních dodávek a zvláštní sazby, zatímco ve skutečnosti uplatňovaly místní sazby pro stanovení nejen zvláštních sazeb, ale i sazeb základních dodávek.
- 268 Je třeba uvést, že Komise totiž v bodech 51 a 60 napadeného rozhodnutí poznamenala, že právní úprava upravující uzavírání smluv o základních dodávkách a právní úprava týkající se zvláštních smluv jsou odlišné. V Německu totiž právní předpisy stanoví, že v každé oblasti poskytování dodávek může existovat pouze jeden základní dodavatel a že společnost, která má být základním dodavatelem, musí být každé tři roky určena příslušným provozovatelem distribuční soustavy. Poskytování základních dodávek tedy podléhá zvláštní právní úpravě. Základní dodavatel má zákonnou povinnost uzavírat smlouvy o základních dodávkách a může je vypovídat pouze za

výjimečných okolností, zatímco zákazník může smlouvu vypovědět kdykoli s výpovědní lhůtou v délce pouhých dvou týdnů. Kromě toho mají základní dodavatelé zákonnou povinnost přenést nevratné zákonné náklady, a sice daně, koncesionářské poplatky, příplatky a odvody, s výjimkou síťových poplatků, a čelí omezením zvyšování cen z důvodu, že zvyšování ziskového rozpětí není povoleno. A konečně cenové výkyvy na velkoobchodních trzích se mohou v maloobchodních cenách základních dodávek projevit pouze v omezené míře.

- 269 Z toho vyplývá, že stanovení cen a cenová politika pro základní dodávky a pro zvláštní smlouvy nejsou v konečném důsledku srovnatelné a že Komise dospěla k závěru, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že rozdíl mezi sazbami uplatňovanými ve smlouvách o základních dodávkách a sazbami uplatňovanými ve zvláštních smlouvách je zřejmý i z toho, že strany spojení přijaly pro oba typy sazeb odlišnou cenovou politiku a politiku úpravy cen. Na podporu svých tvrzení Komise vycházela nejen z rozdílů v právních předpisech, ale rovněž z interních dokumentů stran spojení, které v praxi Komise představují obecně privilegované důkazy s vysokou důkazní hodnotou, neboť nejsou zpracovávány stranami spojení pro účely této operace, ale představují dokumenty obsahující nezpracované informace.
- 270 Zapáté, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého se Komise dopustila pochybení tím, že nepřezkoumala, jak bylo vymezení výrobního trhu ovlivněno skutečností, že zákazníci nepřikládali právní kvalifikaci své smlouvy dostatečný význam, jednoduchými a bezplatnými možnostmi přechodu ze smlouvy o základních dodávkách na zvláštní smlouvu, jakož i změnami dodavatele, které zákazníci skutečně provedli, Tribunál konstatuje, že rozdíly v právní úpravě, které Komise zjistila a které byly připomenuty v bodě 268 výše, mají přímý dopad na zastupitelnost z hlediska poptávky. Povinnost uzavřít smlouvu a omezení týkající se stanovení sazeb totiž snižují homogenitu smluv. Je sice pravda, že konečný výrobek, tj. elektřina nebo plyn, je homogenní, ale faktem zůstává, že mezi základními a zvláštními smlouvami existují cenové rozdíly, a jak vyplývá z bodů 261 a 264 výše, velká většina konkurentů stran spojení se domnívala, že tyto smlouvy nejsou z hlediska poptávky zastupitelné.
- 271 Pokud jde o snadnost změny smlouvy, Komise navíc v bodě 59 napadeného rozhodnutí na základě zprávy ACER uvedené v bodě 251 výše uvedla, že jako nejvlivnější faktory, které brání spotřebitelům ve změně dodavatele, byly uváděny vnímaný nízký peněžní zisk, který by mohl plynout ze změny dodavatele, nedostatek důvěry v nové dodavatele, vnímaná složitost procesu změny dodavatele a míra spokojenosti se stávajícím dodavatelem. Bez ohledu na skutečnost, že změna dodavatele je tak snadná, jak naznačuje žalobkyně, tedy existuje značný počet zákazníků, kteří navzdory teoretickým výhodám setrvávají na svých základních smlouvách.
- 272 Zašesté, pokud jde o údajné odchýlení se od rozhodovací praxe Komise, tento orgán v bodech 52 až 54 napadeného rozhodnutí analyzoval svou předchozí rozhodovací praxi a rozhodovací praxi Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž.
- 273 V tomto ohledu z bodů 53 a 133 napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise se v minulosti důrazně nevyjádřila k otázce, zda zvláštní smlouvy a sazby uplatňované ve smlouvách o základních dodávkách jsou součástí odlišných trhů. V rozhodnutí Komise C(2015) 9088 final ze dne 8. prosince 2015, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.7778 – Vattenfall/ENGIE/GASAG), Komise při posuzování dopadů spojení na domácnosti a drobné podnikatelské odběratele na vnitrostátní úrovni zohlednila – a to aniž mezi nimi rozlišovala – zákazníky využívající základní dodávky a zákazníky využívající zvláštní smlouvy, a dále samostatně vzato pouze zákazníky využívající zvláštní smlouvy. Komise nicméně v tomto rozhodnutí ponechala otázku vymezení výrobního trhu nezodpovězenou. Komise totiž

v bodě 19 uvedeného rozhodnutí uvedla, že v tomto případě může být otázka přesného vymezení relevantního výrobního trhu ponechána nezodpovězenou, jelikož zamýšlené spojení nevyvolává vážné pochybnosti o své slučitelnosti s vnitřním trhem bez ohledu na to, jak má být vymezen.

- 274 Z toho vyplývá, že v projednávaném případě nelze učinit závěr, že se Komise odchýlila od své předchozí rozhodovací praxe. Komise naopak považovala svá dřívější posouzení za relevantní faktor při analýze. Komise však při výkonu své diskreční pravomoci v bodech 56 až 62 a 133 napadeného rozhodnutí shledala, že tržní podmínky v době přijetí napadeného rozhodnutí vyžadovaly užší vymezení výrobního trhu.
- 275 V každém případě je třeba připomenout, že pokud Komise rozhoduje o slučitelnosti spojení s vnitřním trhem na základě oznámení a spisu vedeného pro toto spojení, není žalobkyně oprávněna zpochybnit její zjištění z důvodu, že se liší od těch, která byla učiněna dříve v jiném případě, na základě jiného oznámení a jiného spisu, a to i za předpokladu, že by dotčené trhy byly v obou případech podobné, ne-li totožné. Pokud se tedy žalobkyně dovolává analýz provedených Komisí v dřívějším rozhodnutí, je tato část její argumentace irelevantní (viz rozsudek ze dne 18. května 2022, Wieland-Werke v. Komise, T-251/19, nezveřejněný, EU:T:2022:296, bod 78 a citovaná judikatura).
- 276 V každém případě ani Komise, ani *a fortiori* Tribunál nejsou vázáni skutkovými zjištěními a hospodářskými posouzeními uvedenými v dřívějším rozhodnutí. Za předpokladu, že se analýza provedená v napadeném rozhodnutí liší od analýzy provedené v dřívějším rozhodnutí, aniž by tento rozdíl byl objektivně odůvodněn, Tribunál by měl zrušit napadené rozhodnutí v tomto řízení, pouze pokud bylo stíženo vadami, a nikoli dřívější rozhodnutí. Je tedy vždy na žalobkyni, aby prokázala, v čem jsou posouzení obsažená v napadeném rozhodnutí sama o sobě a nezávisle na posouzeních obsažených v dřívějším rozhodnutí nesprávná (rozsudek ze dne 18. května 2022, Wieland-Werke v. Komise, T-251/19, nezveřejněný, EU:T:2022:296, bod 79).
- 277 Kromě toho, jak vyplývá z judikatury, Komise není vázána posouzeními relevantních trhů provedenými ve svých dřívějších rozhodnutích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. ledna 2017, Topps Europe v. Komise, T-699/14, nezveřejněný, EU:T:2017:2, bod 93).
- 278 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že se Komise při vymezení relevantního výrobního trhu dopustila zjevně nesprávného posouzení. Výtku vycházející z nesprávného vymezení relevantního výrobního trhu v oblasti maloobchodních dodávek elektřiny a plynu je proto třeba zamítnout.

2) K vymezení zeměpisného trhu

- 279 V bodě 90 napadeného rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že pro účely uvedeného rozhodnutí je trh maloobchodních dodávek elektřiny domácnostem na základě zvláštních smluv i navzdory existenci místních prvků hospodářské soutěže celostátní, ačkoli Komise zkoumala rovněž účinky spojení na místní úrovni a dospěla k závěru, že ani na místní úrovni toto spojení nevyvolává obavy z narušení hospodářské soutěže. Pokud jde o plyn, Komise v bodě 147 napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že pro účely uvedeného rozhodnutí je trh maloobchodních dodávek plynu domácnostem v rámci smluv o základních dodávkách považován za samostatný výrobní trh a za trh s místním rozsahem, který je omezen na dotčenou oblast poskytování základních dodávek, a že trh maloobchodních dodávek plynu domácnostem v rámci zvláštních smluv je považován za odlišný výrobní trh a za trh s celostátním rozsahem.

- 280 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že trh maloobchodních dodávek elektřiny nebo plynu domácnostem v rámci zvláštních smluv měl být vymezen jako místní trh, a nikoli jako celostátní trh s místními prvky.
- 281 Zaprvé, pokud jde o argument, podle kterého Komise přijala právě nepodložený názor stran spojení týkající se místního vymezení trhu, aniž vzala v úvahu rozdílné údaje a aniž provedla vlastní průzkum, Tribunál konstatuje, že pokud jde o elektřinu, Komise analyzovala svou rozhodovací praxi v bodech 63 až 65 napadeného rozhodnutí, rozhodovací praxi Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž v bodech 66 a 67 uvedeného rozhodnutí, stanovisko stran spojení v bodě 68 tohoto rozhodnutí a že provedla analýzu v bodech 69 až 90 napadeného rozhodnutí.
- 282 Pokud jde na jedné straně o zeměpisný trh maloobchodních dodávek elektřiny domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci zvláštních smluv, Komise pro účely své analýzy nezohlednila pouze názory stran spojení (body 78, 83, 84 a 88). Přezkoumala totiž i svou dřívější rozhodovací praxi (body 69 a 70), dřívější rozhodovací praxi Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž (body 69, 74, 85 a 86), informace od Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž (body 80, 82, 83 a 86), použitelnou právní úpravu (bod 66), odpovědi jiných soutěžitelů na první průzkum trhu (body 74 až 76, 79 a 80), dotazník z fáze důkladného přezkumu zaslaný zákazníkům malých a středních podniků a mikropodnikům v Německu (bod 85), příspěvky jiných soutěžitelů (body 75, 79, 81, 84 a 87) a zprávu LBD (body 81, 84 a 87). Kromě toho Komise provedla vlastní analýzy (bod 88). Z toho vyplývá, že Komise při vymezení zeměpisného trhu maloobchodních dodávek elektřiny křížově ověřila různé dostupné zdroje informací.
- 283 Pokud jde dále o zeměpisný trh s maloobchodními dodávkami plynu, Komise analyzovala svou rozhodovací praxi v bodech 134 a 135 napadeného rozhodnutí, rozhodovací praxi Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž v bodě 136 tohoto rozhodnutí a stanovisko stran spojení v bodě 137 uvedeného rozhodnutí. Kromě toho provedla celkové posouzení v bodech 138 až 146 napadeného rozhodnutí.
- 284 Stejně jako v oblasti elektřiny Komise pro účely své analýzy nezohlednila pouze stanovisko stran spojení, ale vzala v úvahu také dřívější rozhodovací praxi Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž (body 138 a 139), informace od Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž (body 142 a 144), odpovědi jiných soutěžitelů na první průzkum trhu (body 138 a 143), vlastní analýzy (bod 145) a interní dokumenty stran spojení (bod 143). Z toho vyplývá, že stejně jako v odvětví elektřiny Komise při vymezení zeměpisného trhu maloobchodních dodávek plynu křížově ověřila různé zdroje informací.
- 285 V důsledku toho nelze přijmout argument žalobkyně vycházející z nedostatečnosti průzkumů vedených Komisí na zeměpisných trzích s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu.
- 286 Kromě toho je třeba uvést, že podobně jako u jiných aspektů kontroly spojení, ohledně kterých žalobkyně Komisi vytýká, že je dostatečně neprozkoumala (viz bod 251 výše), skutečná kritika Komise ze strany žalobkyně spočívá v tom, že neposoudila některé důkazy stejným způsobem jako žalobkyně a nedospěla ke stejným závěrům jako žalobkyně.
- 287 Zadruhé žalobkyně poukazuje na to, že nebyla zkoumána skutečnost, že existují pouze místní nabídky s různými cenami.

- 288 Pokud jde nejprve o studii zákazníků založenou na jejich poštovním směrovacím čísle a místní působnosti nabídek dodavatelů, Tribunál připomíná, že Komise v bodě 73 napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že trh se zvláštními smlouvami na dodávky elektřiny sice vykazuje místní prvky hospodářské soutěže, ale má celostátní působnost s místními prvky hospodářské soutěže. Pokud jde o elektřinu, Komise v tomto ohledu konstatovala, že existuje tendence ke zvyšování počtu dodavatelů působících v každé oblasti sítě (bod 74), že dodavatelé mají tendenci uplatňovat podobné prodejní strategie ve všech regionech (bod 75), že 65 % dodavatelů, kteří odpověděli na první průzkum trhu, nabízí stejnou čistou cenu v celé zemi s občasnými výjimkami (bod 76), že zaměnitelnost na straně nabídky je značná vzhledem k relativně snadné a běžně dostupné možnosti rozšíření v místních oblastech (bod 77) a že průměrný počet dodavatelů na oblast se zvýšil ze 46 v roce 2008 na 124 v roce 2017 (bod 80).
- 289 Pokud jde o plyn, Komise v bodě 142 napadeného rozhodnutí konstatovala, že odběratelé plynu v Německu si mohou v průměru vybrat mezi téměř 120 dodavateli ve své síťové oblasti a že na celém území Německa působí více než 50 soutěžitelů. V bodě 143 napadeného rozhodnutí uvedla, že pouze menšina soutěžitelů prohlásila, že čisté ceny se v jednotlivých regionech liší u všech nebo většiny výrobků, že interní dokumenty stran spojení prokázaly, že uvedené strany monitorovaly činnosti jiných soutěžitelů v celém Německu, aniž se zaměřovaly na konkrétní regiony nebo soutěžitele, jelikož vývoj hospodářské soutěže v odvětví plynu a elektřiny byl stranami spojení monitorován a posuzován stejným způsobem, že zastupitelnost na straně nabídky byla značná a že nezjistily žádné významné překážky vstupu na trh nebo rozšiřování.
- 290 Komise tak posoudila povahu a vlastnosti elektřiny, existenci překážek vstupu na trh, preference odběratelů, jakož i úroveň cen na území ve smyslu čl. 9 odst. 7 nařízení č. 139/2004. Na základě těchto důkazů dospěla Komise k závěru, že zákazníci, kteří využívají zvláštní smlouvy, mají přístup k velkému počtu dodavatelů elektřiny poskytujících podobné podmínky v celém Německu.
- 291 Vzhledem k odpovědím na otázku č. 12 z prvního průzkumu trhu totiž Komise dospěla k závěru, že přibližně dvě třetiny dodavatelů obecně nabízejí celostátní sazby se stejnými čistými cenami. Žalobkyně nezpochybňuje číselný údaj stanovený Komisí.
- 292 Pokud jde o plyn, odpovědi na otázku č. 80 z prvního průzkumu trhu byly základem pro posouzení Komise, podle kterého většina respondentů uvedla, že ceny jsou obecně stejné v celé zemi, ale že se občas liší mezi jednotlivými regiony. I když je pravda, že Komise sama nezkoumala otázku, zda se nabízené ceny liší v závislosti na poštovním směrovacím čísle, a to nahlédnutím do vyhledávače Google a srovnávacích internetových stránek „Verivox“ nebo „Check24“, nic to nemění na tom, že Komisi přísluší, aby posoudila, zda informace, které má k dispozici, postačují k provedení její analýzy, jak vyplývá z judikatury uvedené v bodech 192 a 262 výše. Tribunál shledává, že Komise prostřednictvím prvního průzkumu trhu dostatečně konstatovala, že většina dodavatelů nabízela srovnatelné ceny na celém území Německa. Další šetření v tomto ohledu na výše uvedených internetových stránkách proto nebyla nutná.
- 293 V každém případě Komise v bodě 81 a následujících napadeného rozhodnutí v podstatě analyzovala výtky formulované žalobkyní, včetně výtek týkajících se studie LBD. Komise zejména uvedla, že relativně vysoké ceny, které si místní základní dodavatelé elektřiny nebo plynu mohou účtovat za zvláštní smlouvy (body 83 a 144), jsou způsobeny výhodou zavedeného dodavatele (bod 85). Kromě toho Komise v bodě 84 napadeného rozhodnutí zjistila metodologický nedostatek, a sice že studie LBD považovala různé dceřiné společnosti stran spojení za nezávislé subjekty, což mohlo mít významný vliv na výsledky, pokud byly například analyzovány marže

nebo cenové strategie v regionu, kde byla jedna společnost ze skupiny základním dodavatelem, a byly zohledněny pouze marže nebo ceny tohoto subjektu v tomto regionu, a nikoli marže nebo ceny ostatních společností ze skupiny.

- 294 S ohledem na výše uvedené se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o zeměpisný rozsah cenových podmínek dodávek elektřiny a plynu.
- 295 I kdyby analýza, jakou navrhuje žalobkyně, vedla k závěru, že dodavatelé nabízejí různé sazby a podmínky v závislosti na poštovním směrovacím čísle, jednalo by se pouze o jeden z faktorů týkajících se nabídky ve smyslu bodu 30 sdělení o definici trhu. Relevantní jsou totiž i jiné faktory, jako jsou překážky vstupu na trh. V tomto ohledu je každý dodavatel elektřiny schopen zásobovat jakoukoli domácnost nebo drobného podnikatelského odběratele na celém území státu. Žalobkyně nezpochybňuje konstatování Komise, podle kterého se dodavatelé, včetně drobných obecních podniků, pravidelně pokoušeli rozvíjet a podporovat hospodářskou soutěž mimo svou oblast, ani že během dvou nebo tří posledních let před přijetím napadeného rozhodnutí vstoupily do oblasti odpovídající danému poštovnímu směrovacímu číslu v průměru dva nové subjekty a rychle získaly nezanedbatelný podíl na trhu (bod 79). V případě plynu představuje stávající konkurence a hrozba vstupu na trh pro místní zavedené provozovatele omezení (bod 145). Z toho důvodu lze důvodně předpokládat, že v případě existence velmi konkurenčních marží v oblastech odpovídajících určitým poštovním směrovacím číslům o uspokojení poptávky soutěží jiní dodavatelé. Podle žalobkyně za těchto okolností existence místních sazeb sama o sobě nestačí k odůvodnění místního rozsahu definice zeměpisného trhu.
- 296 Žalobkyně dále popírá význam počtu a rozsahu činnosti dodavatelů pro zeměpisné vymezení trhu. Počet těchto dodavatelů elektřiny, kteří nabízejí služby na celém území státu nebo v širších oblastech, než jsou jejich regionální oblasti, je však faktorem souvisejícím s nabídkou ve smyslu bodu 30 sdělení o definici trhu. V souladu s tímto nařízením totiž Komise může případně ověřit, zda společnosti usazené v různých oblastech nenarážejí na překážky, pokud chtějí rozvíjet svůj prodej za konkurenčních podmínek na celém zeměpisném trhu. Počet a rozsah činnosti dodavatelů jsou ukazatelem takových překážek.
- 297 Kromě toho, pokud jde o argument, podle kterého je zeměpisný trh místní z toho důvodu, že odběratelé jsou technicky fixováni na určitém místě, postačí konstatovat, že tento argument, jak tvrdí Komise, je irelevantní, protože rozhodujícím faktorem je to, zda odběratelé mohou být zásobováni dodavateli, kteří se nacházejí jinde, a nikoli to, zda se odběratelé pravděpodobně přestěhují, aby mohli být zásobováni jinými dodavateli.
- 298 Pokud jde o argument žalobkyně, že cenové struktury mají místní povahu a že dodavatelé přizpůsobují svou distribuční strategii regionálním faktorům, žalobkyně se částečně opírá o studie BET a Innoplexia, jejichž důkazní hodnota je však omezená z důvodů uvedených v bodech 202 až 210 výše. V každém případě z bodu 81 napadeného rozhodnutí vyplývá, že se Komise zabývala těmito tvrzeními, ale trvala na svém názoru, že zeměpisný trh má celostátní rozsah. I za předpokladu, že by dodavatelé měli ve svých nabídkách místní perspektivu, jednalo by se pouze o indikaci možného místního trhu slučitelnou se závěrem Komise, že na celostátním trhu existují místní prvky. Není totiž nezbytné, aby všechny parametry hospodářské soutěže byly totožné na celém území členského státu, aby bylo možné mít za to, že se jedná o celostátní trh.
- 299 Kromě toho z bodu 81 napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise zohlednila místní sazby navržené stranami spojení a zjištěné studií LBD.

- 300 Stejně tak Komise provedla vlastní průzkum a pracovala s hypotézou místní cenové politiky dodavatelů. Zkoumala tedy, zda existuje souvislost mezi marží dodavatele a jeho podílem na dodávkách skupině odběratelů, kteří nemají uzavřenou zvláštní smlouvu se základním dodavatelem. V tomto ohledu se jedná o rozumné východisko, neboť lze očekávat, že podnik s určitým stupněm tržní síly v určité oblasti bude mít určitý manévrovací prostor pro zvýšení cen a ziskových marží. Tato analýza Komise zejména ukázala, že na místní úrovni neexistuje vzájemný vztah mezi maržemi a podíly na trhu, pokud jde o zvláštní smlouvy (body 88 a 89 pro elektřinu a bod 145 pro plyn). Komise dospěla k závěru, že neexistence systematické vazby mezi maržemi a podíly na trhu ve vztahu k odběratelům, kteří mění dodavatele nebo chtějí změnit dodavatele, naznačuje, že současná konkurence a hrozba vstupu na trh představují omezení pro místní zavedené dodavatele, a to přinejmenším ve vztahu k této skupině odběratelů, což svědčí o existenci celostátního trhu.
- 301 Za těchto podmínek se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když nepotvrdila názor jiných soutěžitelů, podle kterého mají maloobchodní dodávky elektřiny a plynu místní dosah.
- 302 Zatřetí, pokud jde o argument žalobkyně, podle kterého Komise nedodržela svou obvyklou rozhodovací praxi, z precedentů citovaných v napadeném rozhodnutí vyplývá, že praxe zavedená Komisí nemůže potvrdit definice zeměpisných trhů navržené žalobkyní. Ve svých předchozích rozhodnutích totiž Komise ponechala otázku vymezení zeměpisného trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny nezodpovězenou a Komise má za to, že vymezení trhu s plynem jako celostátního, regionálního nebo místního trhu je otázkou kazuistiky.
- 303 Pokud jde o elektřinu, Komise v bodě 63 napadeného rozhodnutí uvedla, že obecně vymezila zeměpisné trhy s maloobchodními dodávkami elektřiny konečným odběratelům jako trhy s celostátním rozměrem. V rozhodnutí C(2009) 5111 ze dne 22. června 2009, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc COMP/M.5496 – Vattenfall/Nuon Energy) však Komise vzala rovněž v úvahu možnost užšího vymezení zeměpisného trhu na úrovni distribuční soustavy pro maloobchodní dodávky elektřiny drobným odběratelům pro Německo, i když nakonec ponechala otázku vymezení trhu v této věci nezodpovězenou. Komise však v bodech 64 a 65 napadeného rozhodnutí poznamenala, že od roku 2009 se trh s maloobchodními dodávkami elektřiny v Německu značně vyvinul a že zeměpisný rozsah hospodářské soutěže se rozšířil, což bylo zohledněno již v jejím rozhodnutí C(2015) 9088 final ze dne 8. prosince 2015, kterým prohlásila spojení za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.7778 – Vattenfall/ENGIE/GASAG), ve kterém zkoumala podíly na celostátním trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny domácnostem obecně a výhradně odběratelům na základě zvláštní smlouvy, přičemž otázka vymezení zeměpisného trhu zůstala nezodpovězená.
- 304 Pokud jde o plyn, Komise v bodě 134 napadeného rozhodnutí uvedla s odkazem na své rozhodnutí C(2015) 9088 final ze dne 8. prosince 2015, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc M.7778 – Vattenfall/ENGIE/GASAG), své rozhodnutí C(2011) 2638 final ze dne 11. dubna 2011, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc COMP/M.6068 – Eni/ACEGASAPS/JV) a své rozhodnutí C(2006) 5418 final ze dne 14. listopadu 2006, kterým se spojení prohlašuje za slučitelné s vnitřním trhem a s Dohodou o EHP (věc COMP/M.4180 – Plyn z Francie/Suez), že v dřívějších rozhodnutích rozhodla, že trh s maloobchodními dodávkami plynu může mít celostátní, regionální nebo místní dosah omezený na oblast distribuční soustavy v závislosti na charakteristických znacích trhu.

- 305 Je pravda, že žalobkyně poukazuje na paralelu s maloobchodním trhem s potravinami, který Komise definovala jako místní, přestože na něm působí mnoho celostátních dodavatelů. Stačí však konstatovat, že žalobkyně neuvádí žádný důvod, proč by Komise měla být povinna zohlednit rozhodovací praxi rozvinutou v jiných oblastech. Nevysvětluje ani to, do jaké míry je relevantní paralela, kterou se snaží prokázat. V každém případě rozhodovací praxe v této oblasti není relevantní, jelikož na trzích s elektřinou a s plynem odběratelé nemohou změnit místo poskytování dodávek, ale mohou pouze uzavírat smlouvy s dodavateli usazenými v jiných oblastech na celostátním území, což není případ maloobchodního prodeje potravin, kdy Komise měla za to, že podniky musí provést určité investice, aby mohly působit ve spádových oblastech, ve kterých ještě nebyly přítomny, a dále že zákazníci obecně nejsou ochotni cestovat do velké vzdálenosti za účelem nákupu potravin.
- 306 Dále, pokud jde o argument žalobkyně, že Komise nevzala v úvahu, že ve své rozhodovací praxi regionální cenové rozdíly spíše prokazují existenci menších trhů, než jsou celostátní trhy, žalobkyně cituje některé případy, aniž však uvádí, jak umožňují dospět k závěru o existenci ustálené praxe nebo v jakém rozsahu jsou závěry těchto věcí použitelné na projednávanou věc. V každém případě Komise dospěla k závěru, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že většina dodavatelů uplatňovala své sazby na celostátní úrovni, jak vyplývá z bodu 291 výše.
- 307 Z toho tedy vyplývá, že se Komise neodchýlila od své dřívější rozhodovací praxe a že zohlednila svá dřívější posouzení jako relevantní prvek analýzy.
- 308 V každém případě Tribunál připomíná, že Komise není vázána posouzeními týkajícími se relevantních trhů provedenými v jejich dřívějších rozhodnutích, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 277 výše.
- 309 Komise se tedy nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla v bodech 91 a 147 napadeného rozhodnutí za to, že pro účely napadeného rozhodnutí mají maloobchodní dodávky elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci základních dodávek místní rozměr, omezený na dotčenou oblast poskytování základních dodávek, a že maloobchodní dodávky elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům na základě zvláštních smluv mají celostátní rozměr s místními prvky.
- 310 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že je třeba zamítnout první výtku vycházející z nesprávného vymezení trhů s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu.

b) Ke druhé výtce, vycházející z neúplné definice trhů se službami distribuce elektřiny a plynu

- 311 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise má nesprávně za to, že dotčeny jsou pouze trhy se službami provozování přenosových a distribučních sítí elektřiny a plynu. V tomto ohledu Komise neanalyzovala oblast nákupu síťových zařízení a stavebních služeb ani oblast služeb informačních technologií, které by podle jejího názoru byly spojením dotčeny na straně poptávky, a dále oblast poskytování služeb pro ostatní provozovatele distribučních soustav, která by byla dotčena na straně nabídky. Následná analýza dopadů spojení podniků je tudíž neúplná.
- 312 Komise podporovaná společností E.ON argumenty žalobkyně zpochybňuje.

313 Je třeba uvést, že pokud je Komisi vytýkáno, že nezohlednila případný problém v oblasti hospodářské soutěže na jiných trzích, než na kterých byla provedena analýza hospodářské soutěže, je povinností žalobkyně, aby předložila závažné indicie, které mohou hmatatelně prokázat existenci problému v oblasti hospodářské soutěže, jež Komise měla z důvodu jeho dopadů přezkoumat. Pro splnění uvedeného požadavku žalobkyně musí označit relevantní trhy, popsat situaci v hospodářské soutěži za neexistence spojení podniků a uvést, jaké pravděpodobné účinky by spojení podniků mohlo mít na situaci v hospodářské soutěži na uvedených trzích (viz rozsudek ze dne 20. října 2021, Polskie Linie Lotnicze „LOT“ v. Komise, T-240/18, EU:T:2021:723, bod 44 a citovaná judikatura).

314 Je však třeba konstatovat, že žalobkyně uvádí pouze nepodložená tvrzení a nepředložila žádný seriózní návrh na vymezení údajně ovlivněných relevantních trhů, takže je třeba tuto výtku zamítnout.

c) Ke třetí výtce, vycházející z nesprávného vymezení trhů se službami měření a elektromobility

315 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nesprávně vymezila trhy se službami měření a elektromobility v důsledku chyb, kterých se dopustila při průzkumu trhu. Komise podle jejího názoru zejména zanedbala rozhodující faktory, jako jsou větší úspory z rozsahu, finanční síla, přístup k údajům a síť spolupráce.

316 Zaprvé, pokud jde o trh se službami měření, žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nesprávně rozlišovala mezi zPMM, tj. pro připomenutí základním provozovatelem měřicích míst, a kPMM, tj. pro připomenutí konkurenčním provozovatelem měřicích míst. To lze vysvětlit tím, že z pohledu spotřebitele je irelevantní, zda služby měření poskytuje základní provozovatel měřicích míst nebo konkurenční provozovatel měřicích míst. V důsledku toho existuje pouze jeden trh se službami měření.

317 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise dostatečně neposoudila zeměpisné vymezení trhu se službami instalace a provozu veřejných dobíjecích stanic pro elektromobily, jelikož denní vzdálenost ujetá elektromobilem je zpravidla pouze 30 km a pouze o něco více než 1 % cest přesahuje 100 km. Kromě toho Komisi vytýká, že dostatečně neposoudila vymezení provozu dobíjecích stanic nacházejících se mimo dálnice.

318 Zatřetí jsou podle jejího názoru strany spojení z důvodu svých činností na trhu se službami měření schopny shromažďovat velké množství údajů, což jim umožňuje získat výhody na trhu zákaznických řešení založených na využívání údajů. Komise přitom tento posledně uvedený trh nevymezila.

319 Komise podporovaná společností E.ON argumenty žalobkyně zpochybňuje.

1) K trhům se službami měření

320 Jak bylo připomenuto v bodě 32 výše, služby měření spočívají v měření spotřeby elektřiny, plynu, vody nebo tepla pro účely vyúčtování, transparentnosti a optimalizace spotřeby.

321 V bodech 151 až 153 napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že v Německu byl provoz měřicích míst až do liberalizace v roce 2005 odpovědností provozovatele distribuční soustavy. Messstellenbetriebsgesetz (zákon o správě měřicích míst) ze dne 1. září 2016 (BGBl. I, s. 2034) zavedl oddělení provozu sítě od provozu měřicích míst, vytvořil role základního provozovatele měřicích míst a konkurenčního provozovatele měřicích míst a zavedl:

- zaprvé povinnost, výlučně pro základního provozovatele měřicích míst, vyměnit do roku 2032 všechny elektroměry v Německu za moderní měřiče;
- zadruhé povinnost pro základní provozovatele měřicích míst zavést inteligentní měřicí systémy s rozdílnými cenovými stropy v závislosti na typu odběratelů a na míře spotřeby, ačkoli tento systém je pro drobné odběratele volitelný; stejná povinnost se vztahuje na konkurenční provozovatele měřicích míst, ale bez stropů;
- zatřetí obecnou povinnost nahradit stávající měřiče plynoměry kompatibilními s vysoce zabezpečeným komunikačním zařízením, tzv. bránou inteligentních měřičů, která umožní předávat naměřené údaje oprávněným účastníkům trhu.

322 Za těchto podmínek měla Komise v bodě 169 napadeného rozhodnutí za to, že je třeba rozlišovat mezi službami měření elektřiny a plynu poskytovanými základními provozovateli měřicích míst a službami měření elektřiny a plynu poskytovanými konkurenčními provozovateli měřicích míst, a to z podobných důvodů, které odůvodňují rozlišení mezi smlouvami o základních dodávkách a zvláštními smlouvami, a mezi něž patří nejprve skutečnost, že hospodářská soutěž probíhala především na trhu konkurenčních provozovatelů měřicích míst, dále okolnost, že se regulační rámce základních a konkurenčních provozovatelů měřicích míst lišily, zejména pokud jde o cenový strop a povinnosti zavedení moderních a inteligentních měřičů, a konečně skutečnost, že ke vstupu externích subjektů, jako jsou společnosti Deutsche Telekom nebo Deutsche Bahn, na celostátní trh v odvětví elektřiny došlo na trhu konkurenčních provozovatelů měřicích míst. Komise však nakonec rozhodla, že otázka, zda trhy se službami měření elektřiny a plynu musí být rozděleny tak, že se oddělí základní provozovatelé měřicích míst a konkurenční provozovatelé měřicích míst, může zůstat *in fine* nezodpovězená, jelikož spojení nevyvolává problémy, pokud jde o jeho slučitelnost s vnitřním trhem, bez ohledu na pravděpodobné vymezení trhu.

323 V tomto ohledu je třeba připomenout judikaturu, podle které Komise může ponechat otázku vymezení relevantního výrobního trhu nezodpovězenou, neboť žádné z vymezení trhů neumožňuje konstatovat existenci zásadního narušení účinné hospodářské soutěže v důsledku spojení podniků, jak jasně a jednoznačně vyplývalo z odůvodnění uvedeného Komisí v napadeném rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. října 2017, KPN v. Komise, T-394/15, nezveřejněný, EU:T:2017:756, bod 60).

324 Z výše uvedeného vyplývá, že argument žalobkyně, podle kterého Komise nesprávně vymezila výrobní trh tím, že oddělila základní provozovatele měřicích míst a konkurenční provozovatele měřicích míst, musí být odmítnut, neboť Komise se výslovně nevyslovila pro takovou užší definici, ačkoli naznačila, že takové rozlišení by mohlo být vhodné.

2) K trhům se službami instalace a provozu veřejných dobíjecích stanic pro elektromobily

325 Zaprvé, pokud jde o zeměpisné vymezení trhu se službami instalace a provozu veřejných rychlých dobíjecích stanic na dálnicích na straně jedné a trhu se službami instalace a provozu veřejných ultrarychlých dobíjecích stanic na dálnicích na straně druhé, Komise v bodě 197 napadeného

rozhodnutí uvedla, že vzdálenost 50 km je dobrým ukazatelem pro určení stanic, které na sebe mohou vyvíjet významný konkurenční tlak. V bodech 200 a 218 napadeného rozhodnutí však nakonec ponechala nezodpovězenou otázku vymezení zeměpisného trhu (tj. zda jde o místní trh, nebo celostátní trh s místními prvky hospodářské soutěže), jelikož zjistila zásadní narušení účinné hospodářské soutěže bez ohledu na zvolené vymezení trhu.

- 326 V tomto ohledu Komise v bodech 367 a 370 napadeného rozhodnutí konstatovala, že společnosti E.ON a Innogy společně uzavřely smlouvy o instalaci a provozu veřejných rychlých a ultrarychlých dobíjecích stanic pro více než 60 % až 70 % čerpacích stanic na dálničních odpočívadlech podniku Autobahn Tank & Rast, který provozuje více než 90 % čerpacích stanic na dálnicích v Německu.
- 327 Za těchto podmínek Komise v bodech 379 a 380 napadeného rozhodnutí konstatovala, že pokud se veřejné dobíjecí stanice společností E.ON a Innogy nacházejí ve vzdálenosti do 50 km a mezi nimi se nenacházejí žádné veřejné dobíjecí stanice jiného soutěžitele, společnosti E.ON a Innogy jsou svými nejpřímějšími konkurenty.
- 328 Bez ohledu na zeměpisné vymezení trhu, ať už se jedná o trh místní nebo trh celostátní s místními prvky hospodářské soutěže, tedy Komise určila vzdálenost 50 km jako relevantní faktor pro analýzu existence protisoutěžních účinků.
- 329 Stejně tak je třeba konstatovat, že i když Komise může ponechat otázku vymezení relevantního trhu nezodpovězenou, pokud žádné z vymezení trhu neumožňuje konstatovat existenci významného narušení účinné hospodářské soutěže v důsledku spojení ve smyslu judikatury uvedené v bodě 323 výše, může rovněž ponechat nezodpovězenou otázku vymezení relevantního trhu, pokud zjistí existenci protisoutěžních účinků bez ohledu na zvolenou definici, a to za předpokladu, že po změnách provedených dotčenými podniky již spojení nemůže podstatně narušit účinnou hospodářskou soutěž bez ohledu na vymezení relevantního trhu.
- 330 Skutečnost, že Komise za takových podmínek zvolila otevřenou definici trhu, tak z její strany implikuje, že analyzuje, zda odstranění překrývání mezi stranami spojení na vzdálenosti 50 km odstranilo protisoutěžní účinky bez ohledu na zeměpisné vymezení trhu.
- 331 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že vzdálenost, kterou měla Komise zvolit, měla být 30 km, a nikoli 50 km. Žalobkyně však nevysvětluje, jak by skutečnosti, které uvádí, mohly i za předpokladu, že jsou správné, a sice že denní vzdálenost ujetá elektromobilem činí 30 km a že pouze o něco více než 1 % jízd přesahuje 100 km, mohly zpochybnit vzdálenost 50 km, kterou Komise zvolila v souvislosti s instalací a provozem elektrických dobíjecích stanic na dálnicích, nebo podpořit jakékoli zjevně nesprávné posouzení.
- 332 Není tedy prokázáno, že by se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že ponechala nezodpovězenou otázku zeměpisného vymezení trhu se službami instalace a provozu veřejných rychlých dobíjecích stanic na dálnicích a trhu se službami instalace a provozu veřejných ultrarychlých dobíjecích stanic na dálnicích.
- 333 Zadruhé, pokud jde o trh se službami instalace a provozu dobíjecích stanic nacházejících se mimo dálnici, Komise v bodě 203 napadeného rozhodnutí ponechala nezodpovězenou otázku zeměpisného vymezení trhu vzhledem k tomu, že spojení nevyvolávalo problém bez ohledu na pravděpodobné vymezení trhu, jelikož – jak vyplývá z bodů 381 až 387 napadeného rozhodnutí – strany spojení provozovaly jen velmi málo ultrarychlých dobíjecích stanic a na trhu působilo velké množství soutěžitelů a několik dalších významných soutěžitelů, kteří plánovali expanzi.

334 Komise tak výslovně uvedla, že žádná z definic trhu neumožňuje konstatovat existenci významného narušení účinné hospodářské soutěže v důsledku spojení. S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 323 výše je třeba dospět k závěru, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když ponechala nezodpovědnou otázku vymezení trhu, pokud jde o dobíjecí stanice nacházející se mimo dálnici.

3) K trhu se zákaznickými řešeními založenými na využívání údajů

335 Pokud jde o údajné nevymezení trhu se zákaznickými řešeními založenými na využívání údajů, Tribunál konstatuje, že je zajisté pravda, že Komise takovou definici neposkytla, i když v oddíle 7.4 napadeného rozhodnutí, týkajícím se „Jiných teorií újm“, analyzovala možné protisoutěžní účinky spojení.

336 S ohledem na judikaturu uvedenou v bodě 313 výše však musí být tato výtku zamítnuta, neboť žalobkyně nevysvětluje, v jakém rozsahu existoval na tomto trhu problém týkající se hospodářské soutěže, který měl být z důvodu svého dopadu přezkoumán Komisí. Žalobkyně totiž pouze uvádí, že Komise analyzovala možné protisoutěžní účinky spojení, aniž vysvětlila, jak ji taková analýza zavazovala k tomu, aby vymezila takový trh.

337 Ve světle výše uvedeného je třeba zamítnout třetí výtku vycházející z nesprávného vymezení trhů se službami měření a elektromobility.

d) Závěry k druhé části pátého žalobního důvodu

338 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že Komise skutečně zohlednila všechny relevantní skutečnosti, které měla k dispozici, a že určila a vymezila relevantní trhy v projednávaném případě, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení.

339 Druhou část pátého žalobního důvodu, vycházející z nesprávného vymezení relevantních trhů, je tedy třeba zamítnout.

5. Ke třetí části pátého žalobního důvodu, vycházející z nesprávného posouzení účinků spojení

a) K první výtce, vycházející z nesprávného posouzení účinků na trhy s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu

340 Žalobkyně tvrdí, že Komise nedostatečně přezkoumala účinky spojení na trhy s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu a že tyto účinky rovněž zjevně nesprávně posoudila.

341 Zprvce Komise neposoudila správně situaci hospodářské soutěže v oblasti základních dodávek. Podle názoru žalobkyně se v tomto ohledu Komise pouze zabývala otázkou, v jakých oblastech základních dodávek se strany spojení mohly navzájem nahradit jakožto základní dodavatel, což představuje neúplnou analýzu.

342 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise nezkoumala dopady, které má na ostatní dodavatele seskupení zákaznických portfolií stran spojení v jejich oblastech základních dodávek, zejména v souvislosti s rostoucí schopností společnosti E.ON vyloučit konkurenty.

- 343 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise dostatečně neposoudila účinky zániku hospodářské soutěže mezi společnostmi E.ON a Innogy.
- 344 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise dostatečně nezohlednila rostoucí finanční sílu společnosti E.ON, která jí poskytovala konkurenční výhody.
- 345 Komise, podporovaná společností E.ON, tvrdí, že provedla úplné posouzení účinků spojení na trhy s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu, aniž se dopustila pochybení.
- 346 Zaprvé je třeba konstatovat, že pokud jde o údajné nesprávné posouzení situace v oblasti hospodářské soutěže na trzích s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci základních dodávek, Tribunál již v bodech 278 a 309 výše dospěl k závěru, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když v bodech 91 a 147 napadeného rozhodnutí konstatovala, že základní dodávky elektřiny a plynu musí být považovány za odlišný výrobní trh a za trh s místním rozměrem, omezený na dotčenou oblast základních dodávek.
- 347 V tomto ohledu Komise rovněž v bodech 265 a 331 napadeného rozhodnutí uvedla, že jelikož v každé oblasti poskytování základních dodávek, která představuje samostatný trh, byl za základního dodavatele elektřiny a plynu určen jediný podnik, měl tento podnik v případě elektřiny *de facto* a v případě plynu *de iure* monopolní postavení v této oblasti. Komise proto v bodech 265 a 331 napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že spojení bude mít na tyto trhy omezené přímé nebo nepřímé účinky.
- 348 Zaprvé je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje skutečnost, že z důvodu právního monopolu, který se týká oblastí poskytování základních dodávek, neexistuje mezi jednotlivými oblastmi základních dodávek hospodářská soutěž, a tudíž ani možné účinky narušující hospodářskou soutěž. Žalobkyně však nevysvětluje, jak může skutečnost, že tržní podíl společnosti E.ON může na místním trhu v oblastech základních dodávek dosahovat 69 %, sama o sobě představovat významnou překážku účinné hospodářské soutěže na trhu se základními dodávkami nebo indicií takové překážky. Po spojení se totiž nezvýšil podíl společnosti E.ON na trhu nebo v oblasti základních dodávek, ale počet oblastí, kde společnost E.ON plní roli základního dodavatele. Komise se tedy nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že přímé účinky spojení na tyto trhy budou nanejvýš omezené.
- 349 Zadruhé, pokud jde o možné snížení šancí jiných soutěžitelů stát se základními dodavateli v rámci tříleté kontroly, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že i navzdory neexistenci pravděpodobného rizika, že spojení bude mít přímý věcný dopad na tyto trhy, Komise přesto věnovala velkou část oddílu 7.2.2.1 napadeného rozhodnutí zkoumání možných nepřímých účinků, a sice tomu, zda by spojení mohlo posílit schopnost společnosti E.ON udržet si postavení základního dodavatele v určitých lokálních oblastech, a tím snížit pobídky ke konkurenčnímu stanovování cen zvláštních smluv.
- 350 V tomto ohledu Komise v bodě 266 napadeného rozhodnutí konstatovala, že status základního dodavatele je každé tři roky stanoven příslušným provozovatelem distribuční soustavy a je udělen dodavateli elektřiny, který má v dané oblasti nejvíce zákazníků z řad domácností, včetně zákazníků na základě smluv o základních dodávkách a zákazníků na základě zvláštních smluv a včetně elektřiny používané k vytápění. Jak tedy Komise uvedla ve stejném bodě napadeného rozhodnutí,

určení základních dodávek závisí na počtu odběratelů z řad domácností na základě zvláštních smluv a cenové strategie u zvláštních smluv mohou mít vliv na trh s poskytováním základních dodávek.

- 351 Ačkoli však teoreticky mohly strany spojení kombinovat své zákazníky z řad domácností a drobných podnikatelských odběratelů v důsledku spojení, aby zvýšily své šance na udržení nebo získání role základního dodavatele, je třeba poznamenat, že jak Komise uvedla v bodě 268 napadeného rozhodnutí, pro účely stanovení základních dodávek se započítávají pouze odběratelé vlastněné jedním právním subjektem, na rozdíl od kombinace odběratelů všech subjektů vlastněných touž mateřskou společností. Komise měla v tomto ohledu za to, že pokud by strategie vyprázdnění některých právních subjektů za účelem posílení zákaznické základny jiného subjektu ve skupině nebo seskupení zákazníků pod jeden právní subjekt byla výhodná, strany spojení by se ji s největší pravděpodobností pokusily realizovat již před uskutečněním spojení, což nezaznamenala.
- 352 V tomto ohledu se žalobkyně omezuje na uvedení této možné teorie újmy, avšak nepředkládá žádný důkaz o tom, že strany spojení tuto strategii již uplatňovaly, a to vzhledem k počtu značek a dceřiných společností, které kontrolovaly před uskutečněním spojení. Je přitom třeba poznamenat, že pokud by strany spojení měly skutečnou motivaci snažit se chránit své základní oblasti nebo získat přístup k novým oblastem, pravděpodobně by již spojily značky nebo subjekty, neboť je nesporné, že strany spojení vlastnily značný počet značek a dceřiných společností již před uskutečněním spojení. Žalobkyně neuvádí ani důvody, proč by se riziko zahájení této strategie v důsledku spojení podniků zvýšilo. Vzhledem k nedostatku indicií o skutečné existenci této teorie újmy je třeba dospět k závěru, že žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když konstatovala, že riziko takového nepřímého účinku je omezené.
- 353 V každém případě Komise v bodě 269 napadeného rozhodnutí konstatovala, že strany spojení si jen zřídkakdy byly nejbližšími konkurenty a že častěji to byly obecní podniky, které byly druhým největším dodavatelem pro domácnosti, a v bodě 270 napadeného rozhodnutí uvedla, že podle interních dokumentů společnosti E.ON tento podnik považoval společnost Innogy za druhého největšího dodavatele v dané oblasti pouze jednou. Komise v bodě 271 napadeného rozhodnutí rovněž uvedla, že v oblastech, kde je jedna strana spojení základním dodavatelem, má druhá strana spojení zpravidla malý podíl zákazníků, a to 5 % nebo méně. Z toho vyplývá, že ačkoli je tato strategie teoreticky možná, Komise dostatečně prokázala, že strany spojení by z ní nemohly mít věcný prospěch vzhledem k omezenému regionálnímu překrývání jejich zákazníků.
- 354 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise neanalyzovala účinky spojené se setrvačností odběratelů, pokud jde o změnu jejich místního základního dodavatele a dále se skutečností, že základní dodavatel dodává v rámci své oblasti většině odběratelů využívajících zvláštní smlouvy. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně opět pouze poukazuje na to, že Komise neprovedla šetření, ale nevysvětluje, jaký závěr měla Komise učinit ohledně účinků na základní oblasti. Tribunál dospěl k závěru, že tyto skutečnosti nejsou relevantní, jelikož okolnosti týkající se odběratelů, kteří využívají zvláštních smluv získaných na základě postavení základního dodavatele, nebo setrvačností základních zákazníků společnosti Innogy nebo E.ON se v důsledku spojení nemění. To vylučuje přímý účinek, jelikož mezi jednotlivými oblastmi poskytování základních dodávek neexistuje přímá hospodářská soutěž, jak bylo vysvětleno v bodě 348 výše. Pokud jde o nepřímé účinky, žalobkyně nevysvětluje, do jaké míry by tyto faktory mohly mít dopad na posílení schopnosti společnosti E.ON zachovat si nebo získat postavení základního dodavatele v určitých oblastech.

- 355 Komise tedy mohla mít za to, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že spojení podniků by podstatně nenarušilo účinnou hospodářskou soutěž na trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci poskytování základních dodávek v Německu.
- 356 Zadruhé, pokud jde o dopad seskupení zákaznických portfolií stran spojení na trh s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci zvláštních smluv, je třeba připomenout, že v rámci svého posouzení protisoutěžních účinků spojení podniků Komise srovná podmínky hospodářské soutěže, jak by vyplývaly z oznámeného spojení, s podmínkami, které by byly na trhu, kdyby ke spojení nedošlo (rozsudek ze dne 23. května 2019, KPN v. Komise, T-370/17, EU:T:2019:354, bod 115).
- 357 Je třeba uvést, že existence značně rozsáhlých tržních podílů je velmi významná a že poměr mezi tržními podíly stran spojení a jejich soutěžitelů, zejména těch, kteří se umísťují bezprostředně za nimi, je platným důkazem o existenci dominantního postavení nebo významného narušení účinné hospodářské soutěže. Mimoto zvláště nízký podíl na trhu, který má jedna ze stran spojení, na první pohled naznačuje, že k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže nedochází, a to především tehdy, mají-li ostatní subjekty na trhu podstatně vyšší podíly (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. února 2006, Cementbouw Handel & Industrie v. Komise, T-282/02, EU:T:2006:64, bod 201).
- 358 Z bodu 17 Pokynů pro posuzování horizontálních spojování podle nařízení Rady o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, C 31, s. 5, dále jen „pokyny“) vyplývá, že pouze zvlášť vysoký tržní podíl ve výši 50 % a více může sám o sobě představovat důkaz o existenci dominantního postavení na trhu, a že i když spojení s tržním podílem nižším než 50 % může nicméně vyvolávat problémy v oblasti hospodářské soutěže, příčinou jsou jiné faktory, jako zejména síla soutěžitelů a jejich počet (rozsudek ze dne 7. června 2013, Spar Österreichische Warenhandels v. Komise, T-405/08, nezveřejněný, EU:T:2013:306, bod 59).
- 359 Kromě toho v bodě 32 odůvodnění nařízení č. 139/2004 a v bodě 18 pokynů se uvádí, že spojení, které z důvodu omezeného podílu na trhu spojujících se podniků nemůže narušit účinnou hospodářskou soutěž, lze pokládat za slučitelné s vnitřním trhem. Tato domněnka platí zejména tehdy, pokud tržní podíl dotčených podniků nepřesahuje 25 % ani na vnitřním trhu, ani na jeho podstatné části.
- 360 S ohledem na tyto úvahy je tedy třeba určit, zda se Komise v projednávaném případě dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že nesprávně kvalifikovala účinky na trh s maloobchodními dodávkami elektřiny domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci zvláštních smluv seskupením zákaznických portfolií stran spojení.
- 361 Zprvve v projednávaném případě z bodů 274 a 333 napadeného rozhodnutí vyplývá, že podíl společnosti E.ON na trzích s poskytováním dodávek domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům na základě zvláštních smluv v Německu se pohybuje v případě elektřiny mezi 5 % a 10 %, konkrétně [důvěrné]² a v případě plynu mezi 5 % a 10 %, konkrétně méně než [důvěrné]. Tržní podíl společnosti Innogy se pohybuje v případě elektřiny mezi 10 % a 20 %, konkrétně [důvěrné] a v případě plynu mezi 5 % a 10 %, konkrétně méně než [důvěrné].

² – Skryté důvěrné informace.

- 362 V tomto ohledu Tribunál v rozsudku ze dne 7. června 2013, Spar Österreichische Warenhandels v. Komise (T-405/08, nezveřejněný, EU:T:2013:306, bod 61), dospěl k závěru, že Komise neporušila pokyny, když měla za to, že společný podíl stran spojení na trhu je „mírný“, přičemž vzala v úvahu společný podíl stran spojení na trhu ve výši 35,1 %, jakož i 35,5 %.
- 363 Kombinovaný podíl stran spojení na trhu, tj. v případě elektřiny [důvěrné] v rozmezí 15 % až 30 % a v případě plynu v rozmezí 10 % až 20 %, tj. méně než [důvěrné], tak představují přinejmenším silnou indicii o tom, že spojení nenaruší účinnou hospodářskou soutěž na trzích s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům na základě zvláštních smluv v Německu.
- 364 Zadruhé Komise zohlednila další faktory. Zejména zjistila, že existuje velký počet soutěžitelů, že strany spojení nejsou blízkými konkurenty a že překážky vstupu na trh jsou relativně malé a konkurenční tlak značný.
- 365 Zprvce z bodu 275 napadeného rozhodnutí a ze strany 253 dokumentu Spolkového úřadu pro hospodářskou soutěž uvedeného v poznámce pod čarou 281 napadeného rozhodnutí vyplývá, že podle analýzy údajů poskytnutých 808 provozovateli distribučních soustav ohledně počtu dodavatelů působilo v roce 2017 ve více než 89 % síťových oblastí více než 50 dodavatelů a v 71 % síťových oblastí více než 100 dodavatelů, takže v průměru si každý zákazník v Německu v roce 2017 mohl vybrat z více než 120 dodavatelů. Kromě toho v Německu působí více než 1 000 dodavatelů elektřiny, včetně společností EnBW a Vattenfall, které mají každá 5 % až 10 % podílů na trhu, a společností EWE, Mainova a Stadtwerke München, které mají každá méně než 5 % podílů na trhu. Komise v bodech 334 a 335 napadeného rozhodnutí rovněž uvedla, že odběratelé plynu v Německu si mohou vybrat v průměru z téměř 116 dodavatelů v oblasti své sítě, že průměrný počet dodavatelů na oblast se v posledních letech neustále zvyšoval a že dodavatelé někdy pocházejí z jiných odvětví, jako tomu bylo zejména v případě společnosti Shell. Kromě toho v Německu působí více než 1 000 dodavatelů plynu, včetně společnosti EnBW, jejíž podíl na trhu se pohybuje mezi 5 % a 10 %, a společností EWE, Mainova, Enercity a Rheinenergie, jejichž podíl na trhu je ve všech případech nižší než 5 %. Stejně tak trhy s poskytováním dodávek elektřiny a plynu jsou Spolkovým úřadem pro hospodářskou soutěž obecně považovány za konkurenční, jak vyplývá z bodů 276 a 336 napadeného rozhodnutí.
- 366 Dále Komise v bodech 277 a 337 napadeného rozhodnutí konstatovala, že strany spojení nejsou zvláště blízkými konkurenty v oblasti maloobchodních dodávek elektřiny a plynu na základě zvláštních smluv. Komise totiž uvedla, že zákazníci, kteří se odvrátili od společnosti E.ON nebo od společnosti Innogy v oblastech jejich působení se zřídka následně obrátili ke společnosti Innogy nebo ke společnosti E.ON. Druhou stranu spojení si vybralo nanejvýš 20 % zákazníků. Kromě toho Komise konstatovala, že z interních dokumentů stran spojení nevyplývá, že by se vzájemně více sledovaly než ostatní dodavatelé. Komise navíc poznamenala, že společnost E.ON a společnost Innogy nevěnují druhé straně zvláštní pozornost při rozhodování o stanovení cen. Konečně Komise poznamenala, že většina soutěžitelů, kteří odpověděli na první průzkum trhu, uvedla, že byli schopni přilákat zákazníky stran spojení. Podobně z bodu 278 napadeného rozhodnutí vyplývá, že v oblasti elektřiny většina respondentů uvedla, že neexistuje žádný segment zákazníků, v němž by si společnosti E.ON a Innogy obzvláště úzce konkurovaly a pro který by strany spojení měly jen málo alternativ. Většina respondentů konkurujících stranám spojení uvedla, že jsou schopni přilákat zákazníky z celé zákaznické základny uvedených stran.
- 367 Kromě toho Komise v bodech 279 a 338 napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že překážky vstupu a expanze na trh s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu jsou relativně nízké.

- 368 Konečně Komise podpůrně analyzovala účinky spojení na hypotetické místní trhy s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům na základě zvláštních smluv, a to v bodech 281 až 290 pro elektřinu a v bodech 339 až 350 napadeného rozhodnutí pro plyn. Tato analýza se zabývá obavami vznesenými obecními podniky. Vzhledem k tomu, že se Komise navíc nedopustila zjevně nesprávného posouzení při vymezení relevantního trhu, jak vyplývá z bodů 294, 301 a 310 výše, nebyla povinna provádět tuto analýzu, která je tedy provedena jen podpůrně.
- 369 Zatřetí žalobkyně poukazuje na okolnost, že společnosti E.ON a RWE vlastní menšinové podíly v podnicích působících v odvětví energetiky, a vytýká Komisi, že je nezohlednila. Na jedné straně je třeba konstatovat, že spojení M.8870 předložené Tribunálu k přezkumu v rámci projednávané žaloby se týká převzetí společnosti Innogy společností E.ON, a že společnost RWE tedy není stranou tohoto spojení. V tomto smyslu menšinové podíly držené společností RWE nejsou relevantní pro analýzu účinků tohoto spojení. Žalobkyně na druhou stranu ale nevysvětluje, jaký dopad by mohly mít tyto podíly na analýzu překážek hospodářské soutěže souvisejících se spojením. Žalobkyně totiž uvádí pouze počet podílů společností RWE a E.ON v jiných podnicích, aniž vysvětluje, zda tyto podniky působí na dotčených trzích, jaké postavení na svých trzích zaujímají, jak by jejich vztah se společnostmi RWE a E.ON mohl narušit hospodářskou soutěž, nebo zda jsou tato hypotetická narušení vlastním důsledkem tohoto spojení.
- 370 Kromě toho Komise při svém posuzování spojení zohlednila tržní podíly společností, v jejichž kapitálu vlastnily společnosti Innogy a E.ON podíly. V tomto ohledu Komise v poznámkách pod čarou 280 a 367 napadeného rozhodnutí pro elektřinu a plyn uvedla, že i kdyby se sečetly všechny tržní podíly společností, v nichž mají strany spojení menšinový podíl, zvýšilo by to společný podíl stran spojení o méně než 5 %. Komise dodala, že jelikož tento procentní podíl je omezený a nadhodnocuje skutečný finanční podíl stran spojení v těchto společnostech, měla za to, že menšinové podíly stran spojení by podstatně nezměnily jejich postavení po spojení, a tedy ani její posouzení tohoto spojení.
- 371 Kromě toho z bodu 287 odst. 3 napadeného rozhodnutí vyplývá, že podle analýzy Komise neexistuje jasná korelace mezi maržemi společností E.ON a Innogy na sazbách určených aktivnějším odběratelům a postavením druhé strany spojení na místní úrovni, což naznačuje, že strany spojení nejsou v určitých místních oblastech obzvláště blízkými konkurenty a spojení neodstraní významný konkurenční tlak na místní úrovni.
- 372 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že Komise dostatečně, či dokonce vyčerpávajícím a rozsáhlým způsobem a bez zjevně nesprávného posouzení analyzovala dopady na trhy maloobchodních dodávek elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům na základě zvláštních smluv.
- 373 Zatřetí, pokud jde o dopady zániku konkurenčního vztahu mezi společnostmi E.ON a Innogy, žalobkyně v podstatě tvrdí, že po spojení by společnost E.ON byla schopna odradit své stávající zákazníky od změny dodavatele, získat zpět zákazníky nebo expandovat do jiných oblastí.
- 374 V tomto ohledu Tribunál odkazuje na zjištění uvedená v bodě 364 a následujících, z nichž vyplývá, že Komise prokázala, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že existuje zdravá hospodářská soutěž, že strany spojení nejsou blízkými konkurenty a že překážky vstupu na trh a expanze jsou malé.

- 375 Začtvrté, pokud jde o největší finanční sílu společnosti E.ON po spojení, žalobkyně Komisi v podstatě vytýká, že neanalyzovala účinky uzavření trhu s ohledem na možné agresivní sazby, které by společnost E.ON mohla účtovat, a na reklamní úsilí, které by mohla vynaložit. Žalobkyně však neupřesňuje, kterých trhů se tato výtka týká.
- 376 Úvodem je třeba konstatovat, že se Komise v bodech 291 až 299 napadeného rozhodnutí zabývala dalšími obavami vznesenými třetími stranami ohledně možného dopadu spojení na maloobchodní dodávky elektřiny v Německu.
- 377 Zaprvé, pokud jde o riziko křížového subvencování ze smluv o základních dodávkách na zvláštní smlouvy, z bodu 292 napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise analyzovala, zda by strany spojení mohly využít značných zisků vytvořených na trhu se základními dodávkami k subvencování a podpoře velmi agresivní cenové politiky na trhu se zvláštními smlouvami. V tomto ohledu se Komise domnívala, že tato teorie újmy je nepravděpodobná, protože pokud by tyto strategie byly ziskové, společnosti E.ON a Innogy by je již zavedly, jelikož před spojením měly dvě největší portfolia zákazníků základních dodávek. Komise však během svého prvního průzkum trhu nezjistila žádné náznaky tohoto chování a konstatovala, že na internetových stránkách pro porovnávání cen někteří dodavatelé, včetně diskontních prodejců a obecních podniků, systematicky nebo příležitostně účtovali nižší ceny než strany spojení. Kromě toho vzhledem k pokračujícímu vstupování a přítomnosti velkého počtu nových soutěžitelů Komise usoudila, že tyto strategie nebyly uplatňovány, a i kdyby uplatňovány byly, neumožnily by vyloučení soutěžitelů nebo zabránění vstupu na trh třetími stranami.
- 378 Dále, pokud jde o možné uzavření reklamního prostoru třetími stranami, Komise v bodě 293 napadeného rozhodnutí analyzovala, zda by strany spojení mohly po spojení obsadit všechny přední pozice v žebříčku internetových stránek pro srovnávání cen. Konstatovala, že v důsledku spojení by společnost E.ON musela snížit ceny svých značek pod optimální úroveň, aby se objevily na první stránce internetových stránek pro srovnávání cen, čímž by vytlačila konkurenty. Je přitom nesporné, že společnost E.ON měla již před spojením velký počet značek a značné finanční zdroje. Taková strategie tedy není vlastní spojení.
- 379 Konečně Komise poznamenala, že není příliš věrohodné, že by zvýšená konkurenceschopnost stran spojení na německém trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny způsobila odběratelům újmu (bod 297 napadeného rozhodnutí), zejména s ohledem na skutečnost, že německý trh s maloobchodními dodávkami elektřiny přilákal mnoho podniků a nyní je značně roztržštěný s více než 1 000 dodavateli (bod 298 napadeného rozhodnutí), což činí velmi nepravděpodobným, že by dravá strategie mohla být zisková. Stejně tak navzdory značným zdrojům, které měly strany spojení k dispozici před tímto spojením, nejnižší ceny na trhu často nabízeli menší a novější soutěžitelé, a nikoli strany spojení (bod 299 napadeného rozhodnutí).
- 380 V tomto ohledu je jediným relevantním důkazem, který žalobkyně předložila za účelem zpochybnění závěrů Komise, studie LBD. Ačkoli se žalobkyně rovněž odvolává na studii Innoplexia, je třeba připomenout, že její relevantnost a důkazní hodnota jsou omezené z důvodů podrobně popsanych v bodě 210 výše. Žalobkyně navíc odkazuje na tuto přílohu, aniž dostatečně identifikuje pasáž, která má podporovat její tvrzení.
- 381 Je přitom třeba připomenout, že Tribunálu nepřísluší vyhledávat a určovat v přílohách žalobní důvody a argumenty, které by mohl pokládat za důvody představující základ žaloby, neboť tyto přílohy mají čistě důkazní a pomocnou funkci (rozsudky ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P,

EU:C:2005:408, bod 97, a ze dne 14. prosince 2005, Honeywell v. Komise, T-209/01, EU:T:2005:455, bod 57). Tato čistě důkazní a pomocná funkce příloh znamená, že pokud příloha obsahuje právní okolnosti, na nichž jsou založeny některé žalobní důvody uvedené v žalobě, musejí být takové okolnosti obsaženy ve spise účastníka řízení, k němuž je tato příloha připojena, nebo musejí být v tomto spise alespoň dostatečně označeny (rozsudek ze dne 7. května 2009, NVV a další v. Komise, T-151/05, EU:T:2009:144, bod 61). Tribunálu tudíž nepřísluší zkoumat studii Innoplexia, aby v ní našel důkazy na podporu tvrzení žalobkyně.

- 382 Pokud jde o studii LBD, ta v oddíle 4.1 (strana 9 a následující) uvádí, že společnost E.ON se v únoru 2018 zapojila do cenového závodu. Podle žalobkyně to dokazuje, že společnost E.ON je schopna ovlivnit celkovou strukturu cen na trhu a že nabízí ceny se zápornými maržemi, které by žádný menší dodavatel nemohl uplatnit. Co se týče cen společnosti Innogy, jsou většinou dražší než „top 5“ a vykazuje nejvyšší marže.
- 383 Je třeba poznamenat, že tato studie skutečně ukazuje, že většina dodavatelů dosahuje na trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům na základě zvláštních smluv záporných marží. Studie však neprokazuje, že by se v důsledku spojení zvýšila schopnost společnosti E.ON nabízet ceny se zápornými maržemi. Kromě toho uplatňování cen se zápornými maržemi většinou soutěžitelů má ekonomický smysl pouze v situaci nadměrné kapacity, kdy se udržuje cenová válka, která má formovat trh tak, aby byli vytlačeni nejméně efektivní soutěžitelé, a poté se ceny zvýší a umožní obnovení kladných marží pro ty, kteří na trhu zůstali. Takové okolnosti však nebyly uplatněny.
- 384 Navíc Komise uvádí metodologický nedostatek ve studii LBD spočívající v tom, že přenáší prémie za uzavření smluv na první rok dodávek, a nikoli na celé období platnosti smlouvy, což má přímý vliv na výši marží uvedených pro první rok dodávek. Když byla žalobkyně v tomto ohledu dotázána na jednání, proti kritice Komise se účelně neohradila.
- 385 Žalobkyně tedy neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o vytvoření kapacity nebo pobídek pro možnou cenovou strategii s trvalými zápornými maržemi, která by vytlačila drobné konkurenty nebo obsadila všechny přední pozice v žebříčku internetových stránek pro srovnávání cen.
- 386 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že Komise dostatečně analyzovala trhy a dospěla k závěru, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že spojení podniků by podstatně nenarušilo účinnou hospodářskou soutěž na trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v rámci zvláštních smluv v Německu.
- 387 První výtku, vycházející z nesprávného posouzení účinků na trhy s maloobchodními dodávkami elektřiny a plynu domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům v Německu, je tudíž třeba zamítnout.

b) K druhé výtce, vycházející z nesprávného posouzení účinků na trhy se službami distribuce elektřiny a plynu

- 388 V rámci druhé výtky, vycházející z nesprávného posouzení účinků na trhy se službami distribuce elektřiny a plynu, žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nedostatečně přezkoumala dopady činností vyvíjených na těchto trzích a zjevně je nesprávně posoudila.

- 389 Komise, podporovaná společností E.ON, v podstatě tvrdí, že zjistila a analyzovala skutkový stav, aniž se dopustila nesprávného posouzení, pokud jde o trhy se službami distribuce elektřiny a plynu.
- 390 Zprvce žalobkyně tvrdí, že strany spojení mohou mít vliv na vypracování technických a regulačních norem. Je proto třeba analyzovat, zda je posouzení Komise stíženo zjevně nesprávným posouzením, pokud jde jednak o právní předpisy Spolkové agentury pro sítě a jednak o předpisy stanovené jinými subjekty a sdruženími.
- 391 Pokud jde zprvce o výtku žalobkyně, že Spolková agentura pro sítě by měla napříště zaměřit své regulační požadavky především, ne-li výlučně, na potřeby společnosti E.ON, Tribunál nejprve konstatuje, že Komise analyzovala vliv spojení na regulaci prováděnou Spolkovou agenturou pro sítě v bodě 253 a následujících napadeného rozhodnutí. S ohledem na tvrzení Spolkové agentury pro sítě dospěla Komise k závěru, že spojení pravděpodobně nebude mít významný dopad na pravomoc Spolkové agentury pro sítě regulovat síťové sazby. V tomto ohledu žalobkyně nepředkládá žádné důkazy o vlivu, který by mohla společnost E.ON vykonávat a navíc popírá sama Spolková agentura pro sítě, ani o způsobu, jakým by takový vliv mohl sám o sobě představovat indicii významného narušení účinné hospodářské soutěže.
- 392 Zadruhé, pokud jde o vliv v rámci důležitých normotvorných orgánů a sdružení, Komise v bodě 246 a následujících napadeného rozhodnutí analyzovala vliv, který lze očekávat od společnosti E.ON na regulační orgány a normotvorná sdružení, zejména pokud jde o technické fórum a provozování sítí Verband der Elektrotechnik Elektronik Informationstechnik e.V. (Sdružení pro elektrotechniku, elektroniku a informační technologie, Německo) (dále jen „VDE“). S ohledem na telefonické hovory uskutečněné mezi Komisí a VDE ve dnech 17. května a 24. července 2019 (poznámky pod čarou 257 a 260 napadeného rozhodnutí) a na vyjádření stran spojení ze dní 25. a 29. července 2019 (poznámky pod čarou 258 a 259 napadeného rozhodnutí) Komise v bodě 252 napadeného rozhodnutí konstatovala, že je nepravděpodobné, že by spojení poskytlo společnosti E.ON možnost nepřiměřeně ovlivňovat rozhodovací proces sdružení VDE, pokud jde o stanovení technických norem. Jak totiž vyplývá z bodů 248 a 249 napadeného rozhodnutí, společnost E.ON by po spojení neměla většinu v různých řídicích výborech pověřených jmenováním členů pracovních skupin odpovědných za jednotlivé technické normy a potenciálně by měla většinu pouze v jedné z těchto pracovních skupin.
- 393 Je pravda, že toto sdružení je jedním z těch, které uvádí žalobkyně, a že Komise použila dynamiku tohoto konkrétního sdružení jako příklad.
- 394 V tomto ohledu musí Tribunál v rámci svého přezkumu posoudit, zda opomenutí v analýze Komise mohou zpochybnit její závěr, že předmětné spojení nevyvolává vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2007, Sun Chemical Group a další v. Komise, T-282/06, EU:T:2007:203, bod 61 a citovaná judikatura).
- 395 V projednávaném případě však žalobkyně nepředložila žádné důkazy na podporu tvrzení, že by společnost E.ON měla po spojení většinu ve výborech jiných sdružení. V tomto ohledu dokumenty uvedené v příloze A.19, které byly předloženy na podporu existence takových většin, pouze uvádějí přítomnost společností E.ON a RWE v některých sdruženích v Německu, ale neprokazují, že společnost E.ON disponuje takovou většinou. V každém případě žalobkyně neprokazuje, jak by skutečnost, že společnost E.ON by mohla mít většinu v jedné nebo druhé z těchto organizací, mohla vést k významnému narušení účinné hospodářské soutěže.

- 396 Argument týkající se vlivu na Spolkovou agenturu pro sítě a další orgány a sdružení je proto třeba odmítnout.
- 397 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že společnost E.ON získá v důsledku spojení výhodnější podmínky pro síťové vybavení, stavební a projektové služby a síťový software díky své větší kupní síle.
- 398 Komise analyzovala tuto otázku v bodech 262 až 263 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o výhodu oproti malým provozovatelům distribučních soustav spočívající v tom, že společnost E.ON bude mít přednost při získávání síťových služeb od poskytovatelů služeb, jejichž kapacita pro poskytování těchto služeb je omezená, Komise nezjistila žádný nedostatek v poskytování síťových služeb. V každém případě Komise v bodech 234 a 235 napadeného rozhodnutí uvedla, že společnosti E.ON a Innogy měly již před spojením větší váhu než většina ostatních provozovatelů distribučních soustav.
- 399 Dále Komise dospěla k závěru, že uzavření přístupu zákazníků k síťovým službám stran spojení bylo nepravděpodobné, protože většina síťových služeb byla poskytována a nakupována převážně na místní úrovni a vzhledem k tomu, že se spojení geograficky doplňuje, není pravděpodobné, že by vedlo k významnému zvýšení objemu místních nákupů. Komise rovněž uvedla, že služby poskytované provozovatelům distribučních soustav představují pouze část poptávky, kterou mají k dispozici dodavatelé působící na vyšších úrovních.
- 400 Z toho je tedy třeba vyvodit, že Komise zohlednila místní povahu tohoto typu služeb. Vzhledem k tomu, že Komise obecně provedla podrobnou analýzu a analyzovala všechny obavy týkající se služeb souvisejících se sítí, nelze jí vytýkat, že věc dostatečně neprozkoumala. Žalobkyně ve skutečnosti Komisi spíše vytýká, že z informací a důkazů, které měla k dispozici, nevyvodila jiné závěry.
- 401 Podle žalobkyně tak měla Komise dospět k závěru, že zaprvé společnost E.ON získá výhodnější ceny a podmínky, zadruhé se velkoobchodní dodavatelé elektřiny přizpůsobí potřebám společnosti E.ON, zatřetí dodavatelé budou se společností E.ON jednat přednostně a začtvrté konkurenti nebudou schopni reprodukovat požadované služby podpory. Všechny obavy žalobkyně jsou přitom pouhými spekulacemi. Žalobkyně neposkytuje žádné závažné informace o tom, zda jsou takové scénáře pravděpodobné nebo jak by mohly vést k významnému narušení účinné hospodářské soutěže.
- 402 Za těchto podmínek je třeba odmítnout argument žalobkyně týkající se protisoutěžních výhod, které společnost E.ON údajně získává v oblasti síťových služeb.
- 403 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že Komise nedostatečně prošetřila a nesprávně posoudila koncese na práva k užívání vedení za účelem výstavby a provozování sítí.
- 404 V tomto ohledu Komise v bodech 224 až 236 napadeného rozhodnutí analyzovala několik hypotetických scénářů, v nichž by spojení mohlo způsobit újmu spotřebitelům plynu a elektřiny, včetně snížení hospodářské soutěže v koncesních řízeních. Je nesporné, že v Německu obce organizují provoz distribučních sítí tak, že udělují provozovatelům distribučních soustav koncese prostřednictvím výběrových řízení na zřízení a provozování distribučních sítí plynu a elektřiny na svém území v průměru na 15 až 20 let (body 224 a 225 napadeného rozhodnutí).
- 405 Žalobkyně uvádí řadu argumentů týkajících se protisoutěžních účinků spojení na tyto koncese.

- 406 Zprvč žalobkyně naznačuje, že Komise měla zvážít období analýzy 20 let před spojením, aby mohla správně analyzovat účinky spojení v oblasti koncesí.
- 407 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise v bodě 224 napadeného rozhodnutí uznává, že průměrná doba trvání koncesních smluv je 15 až 20 let. Komise se nicméně domnívala, že pro její analýzu postačuje přezkum koncesí udělených v období pěti let před spojením. Výběr tohoto období umožnil Komisi konzultovat více než 1 000 řízení o udělení koncese. Je třeba rovněž poznamenat, že údaje v průběhu času ztrácejí hodnotu ve vztahu k současným a budoucím podmínkám na trhu. Komise tak tím, že omezila svou analýzu na dobu přibližně 5 let před spojením, dostatečně analyzovala hospodářskou soutěž v oblasti koncesí, a nedopustila se tedy zjevně nesprávného posouzení.
- 408 Zadruhé se žalobkyně dovolává možnosti, že by společnost E.ON mohla předložit lepší nabídky na udělení práv v důsledku své finanční síly, zkušeností a možných synergických efektů.
- 409 V tomto ohledu Komise v bodě 231 napadeného rozhodnutí konstatovala, že strany spojení zásadně prohrály výběrová řízení především s obecními podniky. Nejméně 90 % koncesí na dodávku elektřiny, o které přišla společnost E.ON, bylo uděleno veřejným nebo poloveřejným společnostem, a nejméně 80 % koncesí, o které přišla společnost Innogy, připadlo obecním podnikům. Komise uvedla, že situace v případě plynu byla podobná.
- 410 Pokud jde o možné výhody větších úspor z rozsahu, Komise dále v bodě 235 napadeného rozhodnutí uvedla, že před spojením byly strany spojení výrazně větší než většina jejich konkurentů, a to zejména obecních podniků. V tomto ohledu se stranám spojení podařilo uspět především ve výběrových řízeních, když již byly zavedeným provozovatelem, ale při získávání nových koncesí byly úspěšné jen v omezené míře.
- 411 Za těchto okolností bylo rozumné dospět k závěru, že vzhledem k tomu, že Komise neměla žádné důkazy o tom, že by obecní podniky přicházely o nové koncese ve prospěch větších subjektů, neexistovaly dostatečné důkazy o tom, že by případné úspory z rozsahu nebo předchozí zkušenosti s účastí v takových výběrových řízeních poskytovaly společnosti E.ON v důsledku spojení protisoutěžní výhodu.
- 412 V tomto ohledu žalobkyně předkládá hypotetické scénáře, aniž by předložila jakýkoli důkaz existující v době přijetí napadeného rozhodnutí. Žalobkyně se totiž na podporu svých argumentů opírá o studii BET. Tento průzkum má přítom omezenou relevanci a důkazní hodnotu pro posouzení situace hospodářské soutěže v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v bodě 205 výše. Žalobkyně dále odkazuje na strany 48 a následující uvedené studie a v žalobě výslovně uvádí otázky č. 39, 42 a 44 až 47b. V odpovědi na otázku č. 39 uvedlo 80 % z 87 respondentů, že strany spojení by mohly mít synergie. Nic však nenasvědčuje tomu, že podniky, které odpověděly na studii BET, měly za to, že by tyto synergie vedly k významnému narušení účinné hospodářské soutěže. Pokud jde o otázku č. 42, její znění obsahuje předpoklad, že synergie povede k vyšším požadavkům na účinnost. Studie však o tom neposkytuje žádný důkaz. Na základě toho 71 % respondentů chápe, že by tyto požadavky nemohli splnit. Z této studie však není jasné, zda budou tyto požadavky splněny. Stačí poznamenat, že celkem více než dvě třetiny respondentů v odpovědi na otázku č. 43 potvrdily, že koncese, které jim byly uděleny, nebyly společnostmi E.ON nebo Innogy zpochybněny. To potvrzuje závěry Komise, že hospodářská soutěž mezi stranami spojení je, pokud jde o koncese, velmi omezená.

- 413 Žalobkyně tedy neposkytla žádné dostatečné relevantní informace, které by mohly prokázat zjevné nesprávné posouzení ze strany Komise a na jejichž základě by bylo možné tvrdit, že po spojení by společnost E.ON byla schopna předložit lepší nabídky na koncese, a tím méně že by to v takovém případě mohlo být v rozporu s hospodářskou soutěží. I kdyby spojení umožnilo společnosti E.ON podávat lepší nabídky, mohlo by to být pro hospodářskou soutěž naopak pozitivní. Nepříznivé účinky na hospodářskou soutěž by teoreticky mohly nastat pouze tehdy, pokud by v delším časovém horizontu mohly strany spojení monopolizovat trh, neboť žádný konkurent by nebyl schopen vyrovnat se nákladové struktuře stran, jak správně připomněla Komise v bodě 234 napadeného rozhodnutí.
- 414 Zatřetí se žalobkyně domnívá, že strany spojení byly blízkými konkurenty, neboť v letech 2010 až 2015 soutěžily o více než 100 koncesí. V tomto ohledu stačí konstatovat, že Komise při přezkumu více než 1 000 koncesních řízení, která proběhla v letech 2013 až 2017, v bodech 228 a 229 napadeného rozhodnutí uvedla, že strany spojení nebyly v úzkém konkurenčním vztahu, neboť se účastnily stejných výběrových řízení v méně než 5 % případů. Z poznámky pod čarou 244 napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že Komise analyzovala, zda se strany spojení účastnily těchto řízení prostřednictvím podniků, v nichž měly menšinové podíly. Komise tedy dostatečně prokázala, že se strany spojení v různých koncesních řízeních významně nepřekrývaly.
- 415 Začtvrté, pokud jde o přítomnost společnosti E.ON na celém území Německa, která by jí mohla poskytnout výhodu při expanzi do regionů sousedících s regiony, ve kterých již působí, Komise v bodě 230 napadeného rozhodnutí konstatovala, že výběrová řízení, jichž se strany spojení účastnily v letech 2013 až 2017, nebyla soustředěna do určitého regionu a ne vždy se nacházela v blízkosti hranice oblastí provozovatele distribuční soustavy společností E.ON a Innogy. Komise rovněž v bodě 231 napadeného rozhodnutí, citovaném v bodě 409 výše, konstatovala silný konkurenční tlak vyvíjený obecními podniky. Z výše uvedeného vyplývá, že Komise dostatečně analyzovala konkurenční blízkost stran spojení a konkurenční tlak vyvíjený obecními podniky.
- 416 Zapáté se strany shodují na tom, že existuje tendence k opětovnému přebírání dodavatelských služeb pod správu obcí. Z bodů 232 a 233 napadeného rozhodnutí vyplývá, že strany spojení a několik respondentů prvního průzkumu trhu identifikovali tendenci k opětovnému přebírání distribučních sítí pod správu obcí. Žalobkyně však spatřuje riziko oslabení této tendence v blízké budoucnosti v důsledku možných cílených strategií odrazování, uplatňovaných společností E.ON. V tomto ohledu Komise v bodě 236 napadeného rozhodnutí analyzovala možné taktiky soudních sporů, jejichž cílem bylo úmyslně oddálit převod koncesí, o které strany spojení přišly (sham litigation).
- 417 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál již měl příležitost uvést, že soudní žaloba může někdy představovat zneužití dominantního postavení. Za tímto účelem musí být splněny dvě kumulativní podmínky. Zaprvé je třeba, aby žaloba nemohla být rozumně považována za žalobu směřující k uplatnění práv dotčeného podniku, a mohla tedy sloužit pouze k obtěžování protistrany. Zadruhé musí být žaloba koncipována jako součást plánu na vyloučení hospodářské soutěže (viz rozsudek ze dne 13. září 2012, Protégé International v. Komise, T-119/09, nezveřejněný, EU:T:2012:421, bod 49 a citovaná judikatura).
- 418 V projednávaném případě Komise v bodě 236 napadeného rozhodnutí správně dospěla k závěru, že tyto taktiky nemohou být přičítány spojení v tom smyslu, že spojení nemůže zvýšit motivaci stran spojení pokračovat ve strategiích tohoto typu. V tomto ohledu je třeba uvést, že i za

předpokladu, že by byla prokázána existence těchto taktik, žalobkyně nevysvětluje, jak by se následně zvýšila motivace stran spojení k přijetí takových taktik, a neprokázala tedy zjevně nesprávné posouzení ze strany Komise.

- 419 Zašesté žalobkyně zpochybňuje prostor pro uvážení obcí při udělování práv. Společnost E.ON totiž v průběhu správního řízení tvrdila, že obce mají širokou diskreční pravomoc při výběru, vážení a konstrukci kritérií pro zadání zakázky, zejména pokud jde o zohlednění obecních zájmů (bod 226 napadeného rozhodnutí). V tomto ohledu je nesporné, že obec stanoví kritéria pro zadání zakázky. Žalobkyně naproti tomu zpochybňuje, že by obec měla prostor pro výběr, vážení a konstrukci těchto kritérií. Pokud by však bylo pravda, jak tvrdí žalobkyně, že obce neměly žádný rozhodovací prostor při výběru a strany spojení byly efektivnější a využily své finanční síly, úspor z rozsahu a zkušeností v oblasti koncesí, měly by strany spojení již získat značný počet koncesí na úkor menších soutěžitelů, což není tento případ, jak bylo v podstatě uvedeno v bodě 411 výše. V každém případě vzhledem k neexistenci konkrétních důkazů předložených žalobkyní a k běžnému fungování koncesních řízení se nejeví pravděpodobné, že by obce neměly dostatečný rozhodovací prostor, a to tím spíše že některá z kritérií, která je třeba zohlednit, jsou subjektivní. Nedávná změna statutárních ustanovení týkajících se koncesních řízení, provedená v roce 2017, tedy zavedla „zohlednění zájmů obcí“ jako legitimní kritérium v koncesních řízeních, jak Komise uvádí v bodě 232 napadeného rozhodnutí.
- 420 S ohledem na výše uvedené Komise analyzovala všechny obavy žalobkyně a nedopustila se zjevně nesprávného posouzení koncesí.
- 421 Začtvrté, pokud jde o možnost nabízet balíčky služeb jako provozovatel distribuční soustavy, žalobkyně nepodložila svá tvrzení a nepředkládá žádné indicie, na jejichž základě by bylo možné dospět k závěru, že po spojení bude mít společnost E.ON více možností nabízet balíčky služeb. Jedná se pouze o spekulace o hypotetických scénářích. Žalobkyně zejména nevysvětluje, proč by strany spojení již neměly mít takové kapacity, když jsou již síťovými operátory působícími v celém hodnotovém řetězci, nebo proč by konkurenti nemohli rovněž vytvářet takové nabídky, a případně jaké protisoutěžní účinky lze očekávat.
- 422 V tomto ohledu, pokud jde o možnost nabídek balíčků služeb, Komise ve své žalobní odpovědi uvádí, že provozování sítě je ve skutečnosti nezávislé na ostatních oblastech činnosti podniků dodávajících energii z důvodu zákonných požadavků. Společnost E.ON každopádně disponovala finanční silou již před uskutečněním spojení a mohla již dříve nabízet balíčky služeb, takže takové jednání nelze považovat za vlastní spojení.
- 423 Zapáté žalobkyně tvrdí, aniž své tvrzení jakkoli dokládá, že Komise nezohlednila vzájemné působení vyplývající ze substitučních účinků, řetězových účinků a domino efektů na sousedních geograficky omezených trzích. Žalobkyně však nevysvětluje, jak jsou tyto faktory relevantní a jak by z nich mohlo být vyvozeno významné narušení účinné hospodářské soutěže.
- 424 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout druhou výtku, vycházející z nesprávného posouzení účinků na trhy se službami distribuce elektřiny a plynu.

c) Ke třetí výtce, vycházející z nesprávného posouzení účinků na trhy se službami měření a elektromobility

- 425 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise neposoudila dostatečně a správně účinky spojení na trhy se službami měření a elektromobility.

426 Komise s argumenty žalobkyně nesouhlasí.

1) K trhům se službami měření

- 427 Pokud jde o účinky spojení na trh se službami měření, je třeba poznamenat, že v bodě 355 napadeného rozhodnutí Komise konstatovala, že trh se službami měření elektřiny a plynu základních provozovatelů měřicích míst a potenciální dílčí trhy v závislosti na měřeném produktu jsou monopoly i na úrovni síťové oblasti, přičemž provozovatel sítě je jediným oprávněným provozovatelem měřicího místa. Kromě toho Komise v bodě 356 napadeného rozhodnutí uvedla, že trh se službami měření elektřiny a plynu konkurenčních provozovatelů měřicích míst je v Německu rozvíjejícím se trhem a že společný podíl stran spojení v Německu je nižší než 5 %, i kdyby byly dílčí trhy dále rozděleny. Komise z toho vyvodila, že tyto trhy nebyly spojením dotčeny.
- 428 Žalobkyně vznáší několik argumentů týkajících se protisoutěžních účinků spojení na trhy se službami měření.
- 429 Zaprvé, pokud jde o argument žalobkyně týkající se substitučních, řetězových a domino efektů, které by postavení společnosti E.ON jakožto základního provozovatele měřicích míst mohlo vyvolat v obcích, v nichž má koncesi na provozování distribuční sítě elektřiny a plynu, je třeba jej odmítnout ze stejných důvodů, které byly uvedeny v bodě 423 výše.
- 430 V každém případě Komise v bodech 406 až 409 napadeného rozhodnutí uvedla, že spojení nebude významně narušovat účinnou hospodářskou soutěž z důvodu nekoordinovaných účinků, vyplývajících z vertikálních vazeb mezi předcházejícími trhy s distribučními sítěmi plynu a elektřiny provozovanými provozovateli distribučních soustav a navazujícími trhy se službami měření konkurenčních provozovatelů měřicích míst v Německu. Uvedla totiž, že spojení nezměnilo schopnost společnosti E.ON vyloučit konkurenční provozovatele měřicích míst, neboť provozovatelé distribučních soustav byli před spojením i po něm místními monopoly. Komise se rovněž domnívala, že motivace k vyloučení z trhu byla nízká, a v důsledku spojení se výrazně nezvýšila, protože zaprvé společný podíl stran spojení na nově vznikajícím trhu se službami měření elektřiny a plynu konkurenčních provozovatelů měřicích míst činil v Německu méně než 5 %, zadruhé trh byl teprve v počátcích a jeho rozvoj byl celkově ještě velmi malý, zatřetí na trh vstupovaly i subjekty z jiných odvětví a začtvrté právní úprava vyžadovala, aby provozovatelé distribučních soustav zajistili nediskriminační připojení k síti a její využívání. Z toho tedy vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise analyzovala vertikální účinky mezi těmito dvěma trhy.
- 431 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že v důsledku spojení se společnost E.ON stává vedoucím soutěžitelem se 41 % odběrných míst jako základní provozovatel měřicích míst a má podíl na trhu nejméně 44,14 % s ohledem na délku sítě nebo více než 50 % s ohledem na počet obsluhovaných obcí.
- 432 V tomto ohledu je třeba připomenout, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení při vymezení trhu se službami měření, jak bylo prokázáno v bodě 337 výše. Z tohoto důvodu nejsou tržní podíly stran spojení jakožto základních provozovatelů měřicích míst relevantní pro analýzu trhu se službami měření elektřiny a plynu konkurenčních provozovatelů měřicích míst.
- 433 V každém případě je třeba konstatovat, že žalobkyně používá pouze vlastní údaje, aniž by vysvětlila důvody, proč nejsou údaje použité Komisí správné.

- 434 Přitom nemůže stačit, aby žalobkyně k prokázání zjevně nesprávného posouzení Komise použila jiné údaje než ty, které Komise použila v napadeném rozhodnutí, aniž předložila konkrétní důkaz, jenž by mohl prokázat, že zohlednění údajů v napadeném rozhodnutí představuje zjevně nesprávné posouzení Komise (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. června 2013, Spar Österreichische Warenhandels v. Komise, T-405/08, nezveřejněný, EU:T:2013:306, bod 156).
- 435 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že by byly údaje, které použila Komise a jsou relevantní pro výpočet tržních podílů, nesprávné. V důsledku toho žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že trhy týkající se základních provozovatelů měřicích míst a konkurenčních provozovatelů měřicích míst nebyly spojením dotčeny.
- 436 Zatřetí, pokud jde o výkonnostní kapacitu potřebnou pro splnění požadavků na lidské a technické zdroje v oblasti služeb měření a o celostátní přítomnost společnosti E.ON, Tribunál konstatuje, že Komise provedla několik posouzení přítomnosti poskytovatelů služeb pod cizí značkou, kteří by byli k dispozici pro správu měřicích stanic.
- 437 Pokud jde o možné vymezení trhu, Komise dospěla v bodě 358 napadeného rozhodnutí k závěru, že spojení nevedlo ke vzniku dotčeného trhu se službami poskytovanými pod cizí značkou, ani potenciálních dílčích trhů. V tomto ohledu z poznámky pod čarou 180 napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise měla za to, že služby poskytované pod cizí značkou, přinejmenším v době přijetí napadeného rozhodnutí a v blízké budoucnosti, budou hrát roli spíše ve vztahu k trhům, na nichž existovala povinnost poskytovat určité služby, které mohou být zadávány externě. V důsledku toho Komise nepovažovala trh se službami poskytovanými pod cizí značkou v oblasti měření plynu a elektřiny za trh konkurenčních provozovatelů měřicích míst, jelikož naposled uvedený trh je stále v začátcích a pouze subjekty s vlastní kapacitou jsou schopny tuto činnost vykonávat. V bodě 178 a poznámce pod čarou 186 napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že má za to, že služby poskytované pod cizí značkou základními provozovateli měřicích míst a konkurenčními provozovateli měřicích míst mají pravděpodobně celostátní působnost, neboť většina základních i konkurenčních provozovatelů měřicích míst, ne-li všichni, jsou stále místními monopoly a k tomu, aby měli zákaznickou základnu určité velikosti, je zapotřebí širšího geografického pokrytí. Kromě toho Komise v bodě 359 napadeného rozhodnutí konstatovala, že společný podíl stran spojení na potenciálním dílčím trhu se službami poskytovanými pod cizí značkou v oblasti měření elektřiny a plynu nepřesahuje 5 %.
- 438 V bodech 414 až 417 napadeného rozhodnutí Komise rovněž posoudila vertikální účinky mezi navazujícím trhem základních provozovatelů měřicích míst a předcházejícími službami poskytovanými pod cizí značkou. Zaprvé dospěla k závěru, že spojení nebude mít za následek významné narušení účinné hospodářské soutěže, a to z důvodu nekoordinovaných účinků vyplývajících z vertikálních vazeb mezi těmito dvěma trhy, z důvodu skutečnosti, že na navazujících trzích jsou základní provozovatelé měřicích míst místními monopoly, a tudíž zde neexistuje žádná konkurence, a skutečnosti, že podíl stran spojení na trhu se službami poskytovanými pod cizí značkou je nižší než 5 %. Dále na předcházejícím trhu spojení nezměnilo ani možnost vyloučit poskytovatele služeb pod cizí značkou, protože základní provozovatelé měřicích míst již byli místními monopoly, ani pobídky k vyloučení, které se výrazně nezvýšily vzhledem k velmi omezenému postavení stran spojení na předcházejícím trhu se službami poskytovanými pod cizí značkou a k nepatrnému nárůstu v důsledku spojení.

- 439 Stejně tak Komise v bodech 178 a 407 napadeného rozhodnutí konstatovala, že docházelo ke vstupům na trh a neexistovaly překážky těchto vstupů na trh. Neexistovaly tedy žádné znatelné překážky omezující nabídku těchto služeb na určitý region, jelikož většina základních i konkurenčních provozovatelů měřicích míst poskytuje tyto služby rovněž pod cizí značkou a na vnitrostátní trh vstupují nové subjekty, jako jsou společnosti Telefónica nebo Deutsche Telekom, které nebyly součástí tohoto odvětví.
- 440 V tomto ohledu žalobkyně nepředkládá žádné důkazy, které by zpochybňovaly závěry Komise týkající se poskytovatelů služeb pod cizí značkou, kteří jsou podle Komise k dispozici pro uspokojení potřeb základních a konkurenčních provozovatelů měřicích míst, kteří nemají kapacitu potřebnou pro řádné fungování měřičů.
- 441 Pokud jde o skutečnost, že někteří potenciální komunální soutěžitelé mohou z důvodu svých statutárních předpisů nebo německého občanského práva působit pouze na místní úrovni, Komise měla správně za to, že by to mělo pro hospodářskou soutěž pouze druhotný význam, a to vzhledem k tomu, že takové absolutní zákazy se vztahují pouze na několik málo společností.
- 442 Začtvrté, pokud jde o údajné výhody plynoucí z úspor z rozsahu a z kupní síly v postavení základního provozovatele měřicích míst, Komise v bodech 362 a 363 napadeného rozhodnutí konstatovala, že některé předpoklady, zejména pokud jde o náklady a úspory z rozsahu pro společnosti E.ON a Innogy a další účastníky, nebyly odůvodněny. Na podporu této teorie újmy žalobkyně odkazuje na studii LBD a studii BET.
- 443 Graf 7 na straně 17 studie LBD, na který se žalobkyně odvolává, ukazuje ceny značek společnosti Innogy v základní oblasti podniku LSW Energie GmbH & Co. KG, ale žalobkyně nevysvětluje, jak může tento graf podpořit tvrzení o existenci výhod získaných z úspor z rozsahu a z kupní síly v důsledku spojení.
- 444 Na základě studie BET žalobkyně tvrdí, že respondenti průzkumu očekávali, že trh bude uzavřen pro vznik nových subjektů. Tento průzkum má přitom omezenou relevanci a důkazní hodnotu pro posouzení situace hospodářské soutěže ke dni přijetí napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v bodě 205 výše. Kromě toho odpovědi na otázky 62, 63, 65 a 71 nejsou takové, aby byly v rozporu se zjištěními Komise uvedenými v bodě 439 výše, pokud jde o neexistenci překážek vstupu na trh a příchodu nových konkurentů na trh.
- 445 Žalobkyně každopádně nevysvětluje, v čem studie LBD a studie BET zpochybňují závěry Komise, pokud jde o nedostatečné ovlivnění trhů se službami měření, a především nevěrohodnost tvrzení týkajících se úspor z rozsahu. V bodě 363 napadeného rozhodnutí Komise totiž zpochybnila tvrzení, že pouze některé velké subjekty budou schopny poskytovat služby provozování inteligentních měřičů se ziskem. V tomto ohledu Komise uvedla, že takováto možnost je nepravděpodobná, protože v první řadě zařízení pro brány inteligentních měřičů a potřebnou infrastrukturu dodává několik nezávislých dodavatelů a dále komerční provoz je možný od 100 000 do 300 000 inteligentních měřičů, což představovalo malou část celkového počtu měřičů, navíc dodavatelé s menším počtem měřičů mohli stále spolupracovat, aby dosáhli většího rozsahu, a konečně vstup velkých subjektů působících v jiném odvětví než energetickém odvětví na trh ukázal, že vstup na trh, a tudíž i konkurence, jsou možné.
- 446 Argumenty žalobkyně týkající se trhu se službami měření je tedy třeba odmítnout.

2) *K trhu s elektromobilitou*

- 447 Pokud jde o trh s elektromobilitou, žalobkyně nejprve vytýká Komisi, že nesprávně posoudila situaci hospodářské soutěže mimo dálnice na místní úrovni.
- 448 V tomto ohledu Tribunál nejprve poznamenává, že Komise v bodě 381 napadeného rozhodnutí konstatovala, že společný podíl stran spojení na trhu s dobíjecími stanicemi pro elektromobily mimo dálnice v Německu byl nižší než 20 %, a to i kdyby byl oddělen trh s běžnými dobíjecími místy od trhu s rychlými dobíjecími místy. Komise dále v bodě 384 napadeného rozhodnutí konstatovala, že strany spojení provozovaly jen velmi málo veřejných ultrarychlých dobíjecích stanic mimo dálnice a že mnozí významní konkurenti, jako jsou podniky Allego, EnBW nebo Ionity, měli v plánu rozšiřovat ultrarychlé dobíjecí stanice podobné nebo větší velikosti než stanice stran spojení. Kromě toho Komise v bodě 385 napadeného rozhodnutí uvedla, že na vnitrostátní úrovni existuje několik současných a budoucích konkurentů, jako jsou společnosti Deutsche Telekom nebo Volkswagen, a že posledně jmenovaný rovněž oznámil svůj záměr vstoupit na trh s elektromobilitou a má v plánu vybudovat veřejná dobíjecí místa pro elektromobily v zařízeních svých 4 000 autorizovaných prodejců automobilů a čerpacích stanic v Evropě. Konečně v bodě 386 napadeného rozhodnutí Komise konstatovala, že ani v 16 místních oblastech mimo dálnici, které identifikovala a v nichž společný podíl stran spojení na trhu přesahoval 25 % nebo delta Herfindahl-Hirschmanova indexu byl vyšší než 150, není pravděpodobné, že by spojení významně narušilo hospodářskou soutěž, jelikož zaprvé byli přítomni jiní soutěžitelé, včetně subjektů specializovaných na elektromobilitu, a obecní podniky, zadruhé v některých z těchto regionů soutěžitelé oznámili plány rozšíření, zatřetí zvýšení kapacity v důsledku spojení bylo často menší než 10 % tržních podílů a začtvrté některé z oblastí v bezprostřední blízkosti velkých měst nebo jiných obcí byly proto vystaveny konkurenčnímu tlaku.
- 449 Z toho vyplývá, že Komise provedla důslednou a kompletní analýzu konkurenčních faktorů, a to i mimo dálnici, z hlediska nejmenšího myslitelného trhu, zejména s ohledem na tržní podíly stran spojení, jejich konkurenční blízkost, strukturu trhu a překážky vstupu na trh.
- 450 Zadruhé žalobkyně vznáší několik argumentů týkajících se protisoutěžních účinků spojení na trh s elektromobilitou. Na základě studie BET tak žalobkyně v podstatě tvrdí, že zaprvé drobní dodavatelé nebudou schopni vybudovat celostátní dobíjecí síť, zadruhé úspory z rozsahu dosažené společností E.ON díky spojení budou mít vytěsňující účinek a zatřetí zánik společnosti Innogy eliminuje většinu hospodářské soutěže.
- 451 V tomto ohledu Komise dospěla k závěru, že spojení podniků nebude mít za následek významné narušení účinné hospodářské soutěže v důsledku nekoordinovaných horizontálních účinků vyplývajících z překrývajících se činností stran spojení na trzích se službami instalace a provozu dobíjecích stanic nacházejících se mimo dálnice v Německu, a to zejména z důvodů podrobně uvedených v bodě 448 výše.
- 452 Pokud jde o závěry žalobkyně založené na studii BET, je třeba dodat, že relevance a důkazní hodnota této studie jsou omezené (viz bod 205 výše), že tato studie není dostatečně reprezentativní pro stav hospodářské soutěže na trhu s elektromobilitou, neboť účastníky jsou pouze podniky dodávající energii a provozovatelé distribučních soustav, zatímco v tomto odvětví působí podniky z jiných odvětví, jako jsou společnosti Deutsche Telekom, Volkswagen, Ionity, Shell nebo BP, jakož i podniky specializované na elektromobilitu, jako jsou společnosti Fastned, eLoaded, ChargePoint nebo Allego.

- 453 Žalobkyně dále uvádí, že podle strany 19 prezentace o situaci na trhu ze dne 9. ledna 2019 předložené společností LBD Beratungsgesellschaft činí podíl společnosti E.ON na trhu po spojení již 33 %. Z této prezentace vyplývá, že společný podíl společností E.ON a Innogy na trhu činí spíše 21,2 %. Žalobkyně přitom nevysvětluje, z čeho vyplývá rozdíl 12 %. Kromě toho tato prezentace žalobkyně také ukazuje na přítomnost několika soutěžitelů s významnými tržními podíly, jako je [důvěrné]. Tyto procentní podíly se pohybují v rámci odhadů a jsou v souladu se závěry Komise, která se domnívá, že podíl společnosti E.ON na trhu po spojení nepřesáhne 20 % a že na trhu působí několik soutěžitelů.
- 454 V každém případě žalobkyně používá pouze vlastní údaje, aniž vysvětluje důvody, proč nejsou údaje použité Komisí správné. Jak přitom bylo připomenuto v bodě 434 výše, nemůže stačit, aby žalobkyně k prokázání zjevně nesprávného posouzení Komise použila jiné údaje než ty, které Komise použila v napadeném rozhodnutí, aniž by předložila konkrétní důkaz o tom, že zohlednění údajů v napadeném rozhodnutí je stíženo vadou zjevně nesprávného posouzení. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně neprokázala, že by byly údaje, které použila Komise, nesprávné.
- 455 Žalobkyně uvádí, že Monopolkommission (Komise pro monopoly, Německo) v rámci své sedmé odvětvové zprávy o energiích z roku 2019 poukázala na regionální spojení vzbuzující obavy a na neexistenci hospodářské soutěže na místní úrovni. Je třeba poznamenat, že jelikož uvedená zpráva byla vydána až po přijetí napadeného rozhodnutí, neměla ji Komise k dispozici, a proto je pro účely posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí v souladu s judikaturou uvedenou v bodě 194 výše irelevantní. V každém případě celkový pohled na trh uvedený v této zprávě nijak nezpochybňuje analýzu místních faktorů, která byla podrobně popsána v bodě 448 výše. Tribunál poznamenává, že ze strany 96 a následujících této zprávy vyplývá, že trh s elektromobilitou je vznikajícím trhem. Konkrétně z bodu 244 uvedené zprávy vyplývá, jak konstatovala Komise v napadeném rozhodnutí, že „je zajisté nemožné předvídat budoucí vývoj elektrické mobility“. V každém případě žalobkyně neuvádí, jaké konkrétní prvky tohoto důkazu by mohly prokázat existenci zjevného pochybení přičitatelného Komisi.
- 456 Žalobkyně tedy neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o trh s elektromobilitou.
- 457 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že je třeba zamítnout třetí výtku, vycházející z nesprávného posouzení účinků na trhy se službami měření a elektromobility.

d) Ke čtvrté výtce, vycházející z nesprávného posouzení účinků zákaznických řešení založených na využívání údajů o zákaznících

- 458 Žalobkyně tvrdí, že se Komise zabývala zákaznickými řešeními založenými na využívání údajů v oblasti energií pouze velmi stručně, zejména pokud jde o data velkého objemu, jakož i o inovativní balíčky produktů, a to v bodech 428 až 432 napadeného rozhodnutí.
- 459 Zprvce, pokud jde o data velkého objemu, zlepšení přístupu k široké škále údajů, zejména v souvislosti s rozšířením inteligentních měřičů a vytvořením trhu pro konkurenční provozovatele měřících míst, podle jejího názoru představuje zásadní faktor konkurenceschopnosti, neboť tyto údaje umožňují lépe porozumět potřebám odběratelů a lépe přizpůsobit produkty a služby zákazníkům. V tomto ohledu má podle ní společnost E.ON větší

znalosti o domácnostech a drobných podnikatelských odběratelích, o chování při užívání a dobíjení uživateli dobíjecích infrastruktur a o konkurenční správě měřicích stanic. Podle žalobkyně Komise tyto body dostatečně nepřezkoumala.

- 460 Zadruhé má společnost E.ON podle žalobkyně konkurenční výhodu, pokud jde o inovativní řešení a nabídky balíčků služeb.
- 461 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že silná přítomnost stran spojení na trhu po uskutečnění spojení usnadní křížový prodej.
- 462 Komise, podporovaná společností E.ON, tvrdí, že dostatečně přezkoumala účinky zákaznických řešení založených na využívání údajů o zákaznících, aniž se dopustila nesprávného posouzení.
- 463 Je třeba poznamenat, že Komise v oddíle 7.4 napadeného rozhodnutí analyzovala i jiné teorie újmy. Komise analyzovala zejména teorie újmy spojené s přístupem k údajům o zákaznících v bodech 422 až 427 a teorie o nabídkách balíčků služeb souvisejících s energií v bodech 428 až 435.
- 464 Pokud jde zaprvé o přístup k údajům, Komise v bodě 423 napadeného rozhodnutí konstatovala, že společnost E.ON nebude mít v důsledku spojení přístup k rozmanitějším druhům údajů, než jaké měla každá ze stran k dispozici již před uskutečněním spojení, ale že bude mít přístup k většímu počtu informací stejného druhu. Komise z toho vyvodila, že skutečnost, že má k dispozici větší počet informací stejného druhu, nemusí nutně představovat přidanou hodnotu a že úspory z rozsahu, které by mohly přinést, budou sníženy. Stejně tak Komise v bodech 424 a 425 napadeného rozhodnutí konstatovala, že z prvního průzkumu trhu vyplývá, že existuje značná nejistota ohledně minimálního množství a druhu údajů, které jsou potřebné k vývoji nových energetických řešení. Kromě toho Komise analyzovala riziko uzavření trhu a konstatovala, že z prvního průzkumu trhu vyplývá, že několik soutěžitelů, včetně obecních podniků, již nabízelo nebo vyvíjelo různá řešení založená na využití údajů, a to buď samostatně, nebo ve spolupráci s jinými subjekty. Stejně tak první průzkum trhu a interní dokumenty stran spojení ukázaly, že velké podniky, jako jsou Google, Amazon, Samsung, Bosch, Phillips, již nabízely, rovněž ve spolupráci s drobnými maloobchodními prodejci energie, služby nebo produkty související s inteligentní domácností a s údaji, anebo to mají v plánu. Komise dále v bodě 427 napadeného rozhodnutí uvedla, že právní úprava shromažďování a využívání údajů by měla snížit riziko zneužití nebo diskriminačního chování ze strany vertikálně integrovaných podniků.
- 465 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Komise dostatečně nezkoumala přístup k údajům o zákaznících, ale nepředkládá žádné důkazy o tom, že společnost E.ON bude moci po uskutečnění spojení jednat jinak než před spojením, vzhledem k jejímu již rozšířenému přístupu k údajům o zákaznících. Žalobkyně nepředkládá ani důkazy o konkrétní újmě, která by vznikla poskytnutím lépe přizpůsobených nabídek zákazníkům. Mimoto poskytnutí lépe přizpůsobených nabídek by mohlo být samo o sobě pro spotřebitele přínosné, pokud by nevedlo k monopolizaci trhu vyloučením ostatních soutěžitelů z trhu. Vzhledem k absenci důkazů o případných účincích uzavření trhu tedy žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 466 Zadruhé, pokud jde o inovativní řešení a nabídky balíčků, Komise v bodech 432 až 435 napadeného rozhodnutí uvedla, že několik soutěžitelů, včetně několika drobných soutěžitelů, již dnes navrhuje nebo vyvíjí nabídky balíčků, přičemž koncept seskupování produktů je v tomto odvětví běžný. Uvedla, že tito soutěžitelé nabízejí tyto nabídky samostatně nebo ve spolupráci, že řada nadnárodních subjektů má zájem o nabídky balíčků a o energetické platformy a že

pravděpodobně disponují schopnostmi křížového prodeje a finančními zdroji srovnatelnými se schopnostmi a finančními zdroji stran spojení. Konečně uvedla, že některé z těchto podniků jsou velkými finančně silnými společnostmi, které již působí na takzvaných trzích „Business-to-Consumer“ (B2C), a sice podniky, které se zaměřují na jednotlivé zákazníky na jiných trzích, a tedy již mají širokou zákaznickou základnu, jíž mohou prodávat křížově.

467 V tomto ohledu žalobkyně neuvádí žádné indicie týkající se informací, které mohla mít Komise k dispozici před přijetím napadeného rozhodnutí a které by naznačovaly, že by finanční síla společnosti E.ON, prodeje balíčků nebo křížový prodej, anebo obecněji inovativní řešení vyplývající ze spojení mohly mít protisoutěžní účinky. Žalobkyně nepředkládá ani takové důkazy, které by popíraly, že na trhu působí anebo na něj vstupují soutěžitelé schopní vyvíjet konkurenční tlak na strany spojení, nebo že neexistují důkazy o překážkách vstupu na trh nebo expanze. Žalobkyně nepředkládá žádné důkazy na podporu tvrzení, že po uskutečnění spojení se portfolio společnosti E.ON rozšíří v důsledku získání dosud nedostupných kapacit. Naopak před uskutečněním spojení existovala geografická komplementarita portfolií společností E.ON a Innogy, takže po tomto spojení bude mít společnost E.ON stejné kapacity, ale ve více lokalitách. Z toho vyplývá, že tvrzení žalobkyně jsou nepodložené domněnky, které nesplňují požadovaný důkazní standard.

468 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout čtvrtou výtku, vycházející z nesprávného posouzení účinků zákaznických řešení založených na využívání údajů o zákaznících.

e) K páté výtce, vycházející z rozdělení trhů s elektřinou, o němž rozhodly společnosti RWE a E.ON

469 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že rozdělení fází hodnotového řetězce v odvětví elektřiny mezi společnostmi E.ON a RWE vede k zakázanému omezení hospodářské soutěže, neboť je v rozporu s článkem 101 SFEU.

470 Komise, podporovaná společnostmi RWE, tvrdí, že neměla žádné indicie o porušení čl. 101 odst. 1 SFEU.

471 Pokud jde o údajné rozdělení trhu s elektřinou v důsledku celé transakce, žalobkyně v podstatě tvrdí, že si společnosti RWE a E.ON touto transakcí zcela rozdělily trh s elektřinou, čímž omezily hospodářskou soutěž v rozporu s článkem 101 SFEU.

472 Je třeba uvést, že jak vyplývá z čl. 21 odst. 1 nařízení č. 139/2004, pouze toto nařízení se použije na spojení podniků, jak jsou vymezena v článku 3 tohoto nařízení, na která se v zásadě nevztahuje nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205). Posledně uvedené nařízení se naopak použije na jednání podniků, která, aniž by představovala spojení podniků ve smyslu nařízení č. 139/2004, nicméně mohou vést k jejich vzájemné koordinaci, jež je v rozporu s článkem 101 SFEU, a z tohoto důvodu podléhají kontrole Komise nebo vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž (rozsudek ze dne 7. září 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, body 32 a 33).

473 Skutečnost, že se předmět napadeného rozhodnutí týká spojení podniků, není zpochybňována. S ohledem na výše uvedené je výtka vycházející z porušení článku 101 SFEU irrelevantní.

f) K šesté výtce, vycházející z posouzení účinků závazků

- 474 Žalobkyně tvrdí, že závazky nabídnuté společností E.ON a prohlášené Komisí za závazné jsou, pokud jde o Německo, omezeny na trhy s elektřinou používanou k vytápění a trhy s nabíjecími místy pro elektromobily na dálnicích, a že nejsou takové povahy, aby rozptýlily existující pochybnosti v oblasti hospodářské soutěže.
- 475 Zprvce odprodej přibližně 260 000 zákazníků na trhu s elektřinou používanou k vytápění se podle jejího názoru týká jiného trhu než trhu s maloobchodními dodávkami elektřiny domácnostem a drobným podnikatelským odběratelům, na němž spojení způsobí újmu hospodářské soutěži.
- 476 Zadruhé zrušení provozu 34 dobíjecích míst na dálnicích z více než 11 000, které společnost E.ON vlastnila před spojením, podle ní nemá žádný vliv na ochranu hospodářské soutěže.
- 477 Komise tvrdí, že tato výtka je nepřijatelná z důvodu, že žalobkyně neupřesňuje, jaké povinnosti byly nezbytné. Podpůrně Komise tvrdí, že další povinnosti nebyly nezbytné.
- 478 Je třeba analyzovat námitku nepřijatelnosti vznesenou Komisí, podle které je tato výtka nepřijatelná z důvodu, že žalobkyně neupřesňuje, jaké povinnosti byly nezbytné.
- 479 V tomto ohledu je třeba připomenout, že je na žalobkyni, aby prokázala, v čem jsou posouzení obsažená v napadeném rozhodnutí nesprávná (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. května 2022, Wieland-Werke v. Komise, T-251/19, nezveřejněný, EU:T:2022:296, bod 438).
- 480 Je také třeba připomenout, že na základě článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 76 písm. d) jednacího řádu Tribunálu musí žaloba obsahovat stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné k tomu, aby umožnily žalovanému připravit si obranu a Tribunálu rozhodnout o žalobě případně bez dalších podpůrných informací. Z toho důvodu musí žaloba ozřejmit, v čem spočívá žalobní důvod, na kterém se žaloba zakládá, takže pouhé abstraktní vyjádření nesplňuje požadavky jednacího řádu. Obdobné požadavky platí i v případě, kdy je námitka uplatněna na podporu žalobního důvodu (viz rozsudek ze dne 18. května 2022, Wieland-Werke v. Komise, T-251/19, nezveřejněný, EU:T:2022:296, bod 59 a citovaná judikatura).
- 481 V projednávaném případě žalobkyně pouze tvrdí, že závazky neřeší obavy z narušení hospodářské soutěže, ale nevysvětluje, proč by tomu tak mělo být, a nepředkládá žádné důkazy o tom, že závazky jsou nevhodné k přímému a dostatečnému vyřešení obav zjištěných v průběhu řízení o kontrole spojení, aniž bylo nutné zaslat oznámení námitek.
- 482 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že žalobkyně nepředložila žádný argument, který by prokázal, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že závazky navržené společností E.ON mohou učinit spojení slučitelným s vnitřním trhem. Komisi tedy neumožnila, aby si náležitě připravila svou obranu, a Tribunálu neumožnila, aby mohl rozhodnout o otázce, zda se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení při analýze závazků navržených společností E.ON.
- 483 Tuto výtku je tedy třeba prohlásit za nepřijatelnou.

g) Závěry k třetí části pátého žalobního důvodu

484 Vzhledem k tomu, že je třeba zamítnout všechny výtky, je třeba zamítnout třetí část pátého žalobního důvodu v plném rozsahu.

6. Závěry

485 S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti je třeba dospět k závěru, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že za předpokladu dodržení konečných závazků nevyvolává spojení vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s vnitřním trhem ve smyslu čl. 8 odst. 2 nařízení č. 139/2004.

486 Z toho vyplývá, že pátý žalobní důvod je třeba zamítnout v plném rozsahu.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnost EVH GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, společností E.ON SE a společností RWE AG.

van der Woude

Svenningsen

Mac Eochaidh

Martín y Pérez de Nanclares

Stancu

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. prosince 2023.

Podpisy

ⁱ – Nadpis E tohoto znění byl po jeho prvním on-line zpřístupnění předmětem úpravy.